

한국어
베트남어
성경

Kinh thánh Hàn-Việt

잠언
Châm-Ngôn

HURAM
design . publishing

Kinh thánh Hàn-Việt

Copyright © 2014 Huram.

본서의 한글성경 본문은 대한성서공회 발행 「성경전서 개역한글판(1961)」을 사용하였고,
베트남어성경 본문은 「1934 Vietnamese Bible」을 사용하였습니다.

한국어
베트남어
성경

Kinh thánh Hàn-Việt

잠언

2014년 10월 28일 초판 발행

발행인 | 김혁연

발행처 | 후랍

주소 | 경기도 의정부시 부용로 233, 107-1101

전화 | 031-827-3231

팩스 | 0505-115-3231

E-mail | hsseecom@naver.com

등록 | 제2014-000003호

ISBN | 979-11-952245-9-3 05230

잠언 **Châm-Ngôn**

한국어-베트남어 성경
Kinh thánh Hàn-Việt

차례 – MỤC LỤC

1장	1	17장	17
2장	2	18장	18
3장	2	19장	19
4장	4	20장	20
5장	5	21장	21
6장	5	22장	22
7장	6	23장	23
8장	7	24장	24
9장	8	25장	25
10장	9	26장	26
11장	10	27장	27
12장	11	28장	28
13장	12	29장	29
14장	13	30장	30
15장	14	31장	31
16장	16		

잠 언

솔로몬의 잠언

1 다윗의 아들 이스라엘 왕 솔로몬의 잠언이라 **2**이는 지혜와 훈계를 알게 하며 명철의 말씀을 깨닫게 하며 **3**지혜롭게, 의롭게, 공평하게, 정직하게 행할 일에 대하여 훈계를 받게 하며 **4**어리석은 자로 슬기롭게 하며 젊은 자에게 지식과 근신함을 주기 위한 것이니 **5**지혜 있는 자는 듣고 학식이 더할 것이요 명철한 자는 모략을 얻을 것이라 **6**잠언과 비유와 지혜 있는 자의 말과 그 오묘한 말을 깨달으리라

젊은이에게 주는 교훈

7여호와를 경외하는 것이 지식의 근본이여 늘 미련한 자는 지혜와 훈계를 멸시하느니라 **8**내 아들이아 네 아버지의 훈계를 들으며 네 어머니의 법을 떠나지 말라 **9**이는 네 머리의 이름다운 관이요 네 목의 금사슬이니라

10내 아들이 악한 자가 너를 찢더라도 좃지 말라 **11**그들이 네게 말하기를 우리와 함께 가자 우리가 가만히 었드렸다가 사람의 피를 흘리자 죄 없는 자를 까닭없이 숨어 기다리다가 **12**음부같이 그들을 산 채로 삼키며 무덤에 내러가는 자 같게 통으로 삼키자 **13**우리가 온갖 보화를 얻으며 빼앗은 것으로 우리 집에 채우리니 **14**너는 우리와 함께 제비를 뽑고 우리가 함께 전대 하나만 두자 할찌라도 **15**내 아들이아 그들과 함께 길에 다니지 말라 네 발을 금하여 그 길을 밟지 말라 **16**대저 그 발은 악으로 달러가며 피를 흘리는 데 빠름이니라 **17**무릇 새가 그물 치는 것을 보면 헛일이겠거늘 **18**그들의 가만히 었드림은 자기의 피를 흘릴 뿐이요 숨어 기다림은 자기의 생명을 해할 뿐이니 **19**무릇 이를 탐하는 자의 길은 다 이러하여 자기의 생명을 잃게 하느니라

지혜가 부른다

20지혜가 길거리에서 부르며 광장에서 소리를 높이며 **21**회화하는 길거리에서 소리를 지르며 성문 어귀와 성중에서 그 소리를 발하여 가로되 **22**너희 어리석은 자들은 어리석음을 좋아하며 거만한 자들은 거만을 기뻐하며 미련한 자들은 지식을 미워하니 어느 때까지 하겠느냐 **23**나의 책망을 듣고 돌이키라 보라 내가 나의 신을 너희에게 부어 주며 나의 말을 너희에게 보이리라 **24**내가 부를찌라도 너희가 듣기 싫어하였고 내가 손을 펼찌라도 돌아보는 자가 없었고 **25**도리어 나의 모든 교훈을 멸시하며 나의 책망을 받지 아니하였은즉 **26**너희가 재앙을 만날 때에 내가 웃을 것이며 너희에게 두려움이 임할 때에 내가 비웃으리

CHÂM-NGÔN

1 Châm ngôn của Sa-lô-môn, con trai Đa-vít, Vua Y-sơ-ra-ên: **2**Đấng khiến cho người ta hiểu biết sự khôn ngoan và điều khuyên dạy, Cùng phân biệt các lời thông sáng; **3**Để nhận lãnh điều dạy dỗ theo sự khôn ngoan, Sự công bình, lý đoán, và sự chính trực; **4**Hầu cho người ngu dốt được sự khôn khéo, Già trẻ được sự tri thức và sự dễ dặt. **5**Kẻ khôn sẽ nghe và thêm lên sự học vấn, Người thông sáng sẽ được rộng mưu trí, **6**Để hiểu biết châm ngôn, thí dụ, Và lời của người khôn ngoan, cùng câu đố nhiệm của họ.

7Sự kính sợ Đức Giê-hô-va là khởi đầu sự tri thức; Còn kẻ ngu muội khinh bỉ sự khôn ngoan và lời khuyên dạy. **8**Hỡi con, hãy nghe lời khuyên dạy của cha, Chớ bỏ phép tắc của mẹ con; **9**Vì ấy sẽ như một dây hoa trên đầu con, Giống như những vòng đeo quanh cổ của con.

10Hỡi con, nếu kẻ tội nhờn kiếm thế quyến dụ con, Chớ khứng theo. **11**Nếu chúng nó nói: "Hãy đến cùng chúng ta, phục rình làm đổ huyết người, Núp đợi hại vô cớ kẻ chẳng tội; **12**Chúng ta sẽ nuốt sống chúng nó như âm phủ, Và còn nguyên vẹn như kẻ xuống mồ mà; **13**Chúng ta sẽ được cách thú của bầu, Chất đầy nhà chúng ta những của cướp; **14**Hãy lấy phần người với chúng ta, Chúng ta cả thầy sẽ có một túi bạc mà thôi." **15**Hỡi con, đừng đi đường cùng chúng nó; Hãy cầm giữ chơn con, chớ vào lối của họ; **16**Vì chơn chúng nó chạy đến sự ác, Lật đặt làm đổ huyết ra. **17**Vì giăng lưới ra trước mặt các loài có cánh Lấy làm luống công thay; **18**Chánh những người ấy thật phục mưu làm đổ huyết mình ra, Và núp rình hại mạng sống mình. **19**Đó là đường của những kẻ tham lợi bất nghĩa; Lợi như thể đoạt lấy mạng sống của kẻ được nó.

20Sự khôn ngoan hô lên ngoài đường, Cất tiếng dội ra nơi phố chợ; **21**Khôn ngoan kêu la ở đầu đường dọn dục ồn ào; Tại cửa thành, và nội trong thành người phán lời mình ra, **22**Mà rằng: Hỡi kẻ ngu dốt, các người sẽ miễn sự ngu dại cho đến bao giờ? Kẻ nhạo báng sẽ ưa sự nhạo báng, Và kẻ đại dốt sẽ ghét sự tri thức cho đến chừng nào? **23**Nhân vì ta trách các người, các người khá trở lại; Kia, ta sẽ đổ thần linh ta trên các người; Ta sẽ làm cho các người biết những lời của ta. **24**Bởi vì ta kêu gọi, mà các người không khứng nghe, Ta giờ tay ta ra, lại chẳng có ai chú ý; **25**Nhưng các người đã bỏ hết lời khuyên dạy ta, Không chịu lời quả trách ta; **26**Nên trong lúc các người bị tai nạn, ta cũng sẽ chê cười, Khi sự sợ hãi giáng cho các người, ắt ta sẽ nhạo

on cho người khiêm nhường. **35**Người khôn ngoan sẽ hưởng được sự vinh hiển; Còn sự thẳng lên của kẻ ngu dại sẽ ra điều hổ thẹn.

4 Hỡi các con, hãy nghe lời khuyên dạy của một người cha, Khác chủ ý vào, hầu cho biết sự thông sáng; **2**Vì ta ban cho các con một đạo lý tốt lành; Chớ lia bỏ lời dạy dỗ của ta. **3**Khi còn thơ ấu, ta là con trai của cha ta, Một đứa con một của mẹ ta yêu mến. **4**Cha ta có dạy ta rằng: Lòng con khá ghi nhớ các lời ta; Hãy gìn giữ mạng linh ta, thì con sẽ được sống. **5**Khá cầu lấy sự khôn ngoan, khá cầu lấy sự thông sáng, Chớ quên, chớ xây bỏ các lời của miệng ta; **6**Đừng lia bỏ sự khôn ngoan, ắt người sẽ gìn giữ con; Hãy yêu mến người, thì người sẽ phù hộ con. **7**Sự khôn ngoan là điều cần nhứt; vậy, khá cầu lấy sự khôn ngoan; Hãy dùng hết của con đã được mà mua sự thông sáng. **8**Hãy tôn tăng sự khôn ngoan, thì sự khôn ngoan sẽ thẳng con lên, Làm cho con được vinh hiển, khi con hoài niệm đến. **9**Sự khôn ngoan sẽ đội trên đầu con một dây hoa mĩ, Và ban cho con một mão triều thiên vinh quang.

10Hỡi con, hãy nghe và tiếp nhận các lời ta; Thì năm tháng của đời con sẽ được thêm nhiều lên. **11**Ta đã dạy dỗ con đường khôn ngoan, Dẫn con đi trong các lối ngay thẳng. **12**Khi con đi, bước chơn con sẽ không ngập ngừng, Và khi con chạy, con sẽ không vấp ngã. **13**Hãy nắm chắc điều khuyên dạy, chớ buông ra; Khá gìn giữ nó, vì là sự sống của con. **14**Chớ vào trong lối kẻ hung dữ, Và đừng đi đường kẻ gian ác. **15**Hãy tránh đường ấy, chớ đi ngang qua nó; Hãy xây khỏi nó và cứ đi thẳng. **16**Vì nếu chúng nó không làm điều ác, thì ngủ không đặng; Bằng chưa gây cho người nào vấp phạm, thì giấc ngủ bị cất khỏi chúng nó. **17**Vì chúng nó ăn bánh của sự gian ác, Và uống rượu của sự hung hăng. **18**Nhưng con đường người công bình giống như sự sáng chiếu rạng, Càng sáng thêm lên cho đến giữa trưa. **19**Còn nẻo kẻ gian ác vẫn như tăm tối; Chúng nó chẳng biết mình vấp ngã vì đâu.

20Hỡi con, hãy chăm chỉ về các lời ta, Khác nghiêng tai nghe những bài giảng thuyết ta. **21**Các lời ấy chớ để xa khỏi mắt con, Hãy giữ lấy nơi lòng con. **22**Vì lời ấy là sự sống cho người nào tìm được nó, Và sự khỏe mạnh cho toàn thân thể của họ. **23**Khá cẩn thận giữ tấm lòng của con hơn hết, Vì các nguồn sự sống do nơi nó mà ra. **24**Con hãy dẹp ra sự gian tà của miệng, Và bỏ cách xa con sự giả dối của môi. **25**Mắt con hãy ngó ngay trước mặt, Và mi mắt con khá xem thẳng trước mặt con. **26**Hãy ban bằng cái nẻo của chơn con đi, Và lập cho vững vàng các đường lối con, **27**Chớ xây qua bên hữu hay bên tả; Hãy dời chơn con khỏi sự ác.

에게 은혜를 베푸시나니 **35**지혜로운 자는 영광을 기업으로 받거니와 미련한 자의 현달함은 욕이 되느니라

지혜와 명철을 얻으라

4 아들들이 아버지의 훈계를 들으며 명철을 얻기에 주의하라 **2**내가 선한 도리를 너 희에게 전하노니 내 법을 떠나지 말라 **3**나도 내 아버지에게 아들이었었으며 내 어머니 보기에 유약한 외아들이었었노라 **4**아버지가 내게 가르쳐 이르기를 내 말을 네 마음에 두라 내 명철을 지키라 그리하면 살리라 **5**지혜를 얻으며 명철을 얻으라 내 입의 말을 잊지 말며 어기지 말라 **6**지혜를 버리지 말라 그가 너를 보호하리라 그를 사랑하라 그가 너를 지키리라 **7**지혜가 제일이니 지혜를 얻으라 무릇 너의 얻은 것을 가져 명철을 얻을지니라 **8**그를 높이라 그리하면 그가 너를 높이 들리라 만일 그를 폄오면 그가 너를 영화롭게 하리라 **9**그가 아름다운 관을 네 머리에 두겠고 영화로운 면류관을 네게 주리라 하였느니라

10내 아들이 들으라 내 말을 받으라 그리하면 네 생명의 해가 길리라 **11**내가 지혜로운 길로 네게 가르쳤으며 정직한 철경으로 너를 인도하였은즉 **12**달리할 때에 네 걸음을 곤란하지 아니하겠고 달걀길 때에 실족하지 아니하리라 **13**훈계를 곧게 잡아 놓치지 말고 지키라 이것이 네 생명이니라 **14**사특한 자의 철경에 들어가지 말며 악인의 길로 다니지 말지어다 **15**그 길을 피하고 지나가지 말며 돌이켜 떠나갈지어다 **16**그들은 악을 행하지 못하면 자기 못하며 사람을 넘어뜨리지 못하면 잠이 오지 아니하며 **17**불의의 떡을 먹으며 강포의 술을 마십이니라 **18**의인의 길은 돌은 햇빛 같아서 점점 빛나서 원만한 광명에 이르거니와 **19**악인의 길은 어둠 같아서 그가 거쳐 넘어져도 그것이 무엇인지 깨닫지 못하느니라

20내 아들이 내 말에 주의하며 나의 이르른 것에 네 귀를 기울이라 **21**그것을 네 눈에서 떠나게 말며 네 마음 속에 지키라

22그것은 얻는 자에게 생명이 되며 그 은욕체의 건강이 됨이니라 **23**무릇 지킬 만한 것보다 더욱 네 마음을 지키라 생명의 근원이 이에서 남이니라 **24**계혹을 네 입에서 버리며 사곡을 네 입술에서 멀리하라 **25**네 눈은 바로 보며 네 눈꺼풀은 네 앞을 곧게 살피며 **26**네 발의 행할 철경을 평탄케 하며 모든 길을 든든히 하라 **27**우편으로는 좌편으로나 치우치지 말고 네 발을 악에서 떠나게 하라

사자와 음부로 가지 말라

5 내 아들이 내 지혜에 주의하며 내 명철에 네 귀를 기울여서 **2**근신을 지키며 내 입술로 지식을 지키도록 하라 **3**대저 음녀의 입술은 꿀을 떨어뜨리며 그 입은 기름보다 미끄러우나 **4**나중은 썩같이 쓰고 두 날 가진 칼같이 날카로우며 **5**그 발은 사지로 내려가며 그 걸음은 음부로 나아가나니 **6**그는 생명의 평탄한 길을 찾지 못하며 자기 길이 든든치 못하여도 그것을 깨닫지 못하느니라

7그러즉 아들이나 나를 들으며 내 입의 말을 버리지 말고 **8**네 길을 그에게서 멀리하라 그 집문에도 가까이 가지 말라 **9**두렵건대 네 존영이 남에게 잃어버리게 되며 네 수한이 잔포자에게 빼앗기게 될까 하노라 **10**두렵건대 타인이 네 재물로 충족하게 되며 네 수고한 것이 외인의 집에 있게 될까 하노라 **11**두렵건대 마지막에 이르러 네 몸, 네 육체가 쇠패할 때에 네가 한탄하여 **12**말하기를 내가 어찌하여 훈계를 싫어하며 내 마음이 꾸지람을 가버어 여기고 **13**내 선생의 목소리를 청중치 아니하며 나를 가르치는 이에게 귀를 기울이지 아니하였던고 **14**많은 무리들이 모인 중에서 모든 악에 거의 빠지게 되었었노라 하게 될까 하노라

15너는 네 우물에서 물을 마시며 네 샘에서 흐르는 물을 마시라 **16**어찌하여 네 샘물을 집 밖으로 넘치게 하였으며 네 도랑물을 거리로 흘려가게 하였느냐 **17**그 물로 네게만 있게 하고 타인으로 더불어 그것을 나누지 말라 **18**내 샘으로 복되게 하라 네가 젊어서 취한 아내를 즐거워하라 **19**그는 사랑스러운 암사슴 같고 아름다운 암노루 같으니 너는 그 품을 항상 좇ுக어 여기며 그 사랑을 항상 연모하라 **20**내 아들이 어찌하여 음녀를 연모하겠으며 어찌하여 이방 계집의 가슴을 안겠느냐 **21**대저 사람의 길은 여호와와 눈앞에 있나니 그가 그 모든 길을 평탄케 하신느니라 **22**악인은 자기의 악에 걸리며 그 죄의 줄에 매이니 **23**그는 훈계를 받지 아니함을 인하여 죽겠고 미련함이 많음을 인하여 혼미하게 되느니라

실제적 교훈

6 내 아들이 네가 만일 이웃을 위하여 담보하며 타인을 위하여 보증하였으면 **2**네 입의 말로 네가 원했으며 네 입의 말로 인하여 잡히게 되었느니라 **3**내 아들이 네가 네 이웃의 손에 빠졌은즉 이같이 하라 너는 곧 가서 겸손히 네 이웃에게 간구하여 스스로 구원하되 **4**네 눈으로 잠들게 하지 말며 눈꺼풀로 감기게 하지 말고 **5**노루가 사냥군의 손에서 벗어나는 것같이, 새가 그물 치는 자의 손에서 벗어나는 것같이 스스로 구원하라

6계은 자여 개미에게로 가서 그 하는 것을 보고 지혜를 얻으라 **7**개미는 두령도 없고 간역자도 없고 주권자도 없으며 **8**먹을 것을 여름 동

5 Hỡi con, hãy chăm chỉ về sự khôn ngoan ta, Khác nghiêng tai qua nghe lời thông sáng ta; **2**Để con gìn giữ sự dễ dặt, Và môi con bảo tồn sự tri thức. **3**Vì môi kẻ dâm phụ đặt ra mật, Và miệng nó dịu hơn dầu; **4**Nhưng rốt lại đắng như ngải cứu, Bén như gươm hai lưỡi. **5**Chơn nó xuống chốn chết; Bước nó đứng đến âm phủ. **6**Nó không tìm đặng con đường bằng thẳng của sự sống; Các lối nó lằm lạc, song nó chẳng biết đến.

7Vậy bây giờ, hỡi các con, hãy nghe ta; Chớ lia bỏ các lời của miệng ta. **8**Hãy dời đường con cách xa khỏi nó, Đừng lại gần cửa nhà nó; **9**E con trao sự danh dự mình cho kẻ khác, Và năm tuổi con cho kẻ hung bạo. **10**E người lạ được no nê hóa tài con, Và công lao con về nhà kẻ ngoại; **11**Kéo đến cuối cùng con phải rên siết, Vì thịt và thân thể con đã bị hao mòn, **12**Rồi con nói rằng: Có sao tôi ghét lời khuyên dạy, Và lòng tôi khinh bỉ sự quở trách? **13**Nhơn sao tôi không vâng theo tiếng giáo sư tôi, Và chẳng nghiêng tai qua lời của người dạy dỗ tôi? **14**Tại giữa dân sự và hội chúng, Tôi thiếu điều bị sa vào các thứ tai họa.

15Hãy uống nước hồ con chứa, Và nước chảy trong giếng con. **16**Các nguồn của con há nên tràn ra ngoài đường, Và các suối của con tuôn nơi phố chợ sao? **17**Nó khá về một mình con, Chớ thông dụng nó với người ngoại. **18**Nguyện nguồn mạch con được phước; Con hãy lấy làm vui thích nơi vợ con cưới buổi đang thì, **19**Như nai cái đáng thương, và hoàng dương có duyên tốt, Nguyên nương long nàng làm thỏa lòng con luôn luôn, Và ái tình nàng khiến cho con say mê mãi mãi. **20**Hỡi con, lẽ nào con mê mệt người dâm phụ, Và nâng niu lòng của người ngoại? **21**Vì các đường của loài người ở trước mặt Đức Giê-hô-va; Ngài ban bằng các lối của họ. **22**Kẻ hung dữ sẽ bị gian ác mình bắt phải, Và bị dây tội lỗi mình vẫn buộc lấy. **23**Nó sẽ chết vì thiếu lời khuyên dạy, Và lằm lạc vì ngu dại quá.

6 Hỡi con, nếu con có bảo lãnh cho kẻ lân cận mình, Nếu con giao tay mình vì người ngoại, **2**Thì con đã bị lời miệng mình trói buộc, Mặc phải lời của miệng con. **3**Hỡi con, bớ vì con đã sa vào tay kẻ lân cận con, Hỡi làm điều này và giải cứu mình con: Hãy đi hạ mình xuống, nài xin người lân cận con; **4**Chớ để cho hai mắt con ngủ, Hoặc mí mắt con chợp lại; **5**Hỡi giải cứu mình khỏi người như con hoàng dương thoát khỏi tay thợ săn, Như con chim thoát khỏi tay kẻ đánh rập.

6Hỡi kẻ biếng nhác, hãy đi đến loài kiến; Khá xem xét cách ăn ở nó mà học khôn ngoan. **7**Tuy nó không có hoặc quan tướng, Hay quan cai đốc, hay là quan trấn, **8**Thì nó cũng biết sắm sửa lương

phận mình trong lúc mùa hè, Và thâu trữ vật thực nó trong khi mùa gặt. **9**Hỡi kẻ biếng nhác, người sẽ nằm cho đến chừng nào? Bao giờ người sẽ ngủ thức dậy? **10**Ngủ một chút, chợt mất một chút, Khoanh tay nắm một chút, **11**Thì sự nghèo khổ của người sẽ đến như kẻ đi rảo, Và sự thiếu thốn của người tới như người cầm binh khi.

12Người nào đi dùng có miệng giả dối, Là một kẻ vô loại, một người gian ác; **13**Hắn liếc con mắt, dùng chơn mình bầy ý, Và lấy ngón tay mình ra dấu; **14**Trong lòng hắn vẫn có sự gian tà; Nó toan mưu ác luôn luôn, Và gieo sự tranh cạnh. **15**Bớ có ấy, tai họa sẽ xây đến nó thình lình; Bông chúc nó bị bại hoại, không phương thể chữa được.

16Có sáu điều Đức Giê-hô-va ghét, Và bảy điều Ngài lấy làm gớm ghiếc: **17**Con mắt kiêu ngạo, lưỡi dối trá, Tay làm đổ huyết vô tội **18**Lòng toan những mưu ác, Chơn vội vàng chạy đến sự dữ, **19**Kẻ làm chứng gian và nói điều dối, Cùng kẻ gieo sự tranh cạnh trong vòng an ủi em.

20Hỡi con, hãy giữ lời răn bảo của cha, Chớ lìa bỏ các phép tắc của mẹ con. **21**Khả ghi tạc nó nơi lòng con luôn luôn, Và đeo nó nơi cổ con. **22**Khi con đi, các lời đó sẽ dẫn dắt con; Lúc con ngủ, nó gìn giữ con; Và khi con thức dậy, thì nó sẽ trở chuyện với con. **23**Vì điều răn là một cái đèn, luật pháp là ánh sáng, Và sự quả trách khuyên dạy là con đường sự sống. **24**Đặng giữ con khỏi người đồn bà ác nghiệp, Và khỏi lưỡi đua nịnh của đâm phụ. **25**Lòng con chớ tham muốn sắc nữ, Đừng để mình mất phải mí mắt nó. **26**Vì tại kỳ nữ có người nông nổi chỉ cần một miếng bánh mà thôi; Người đâm phụ vẫn lừa sẵn linh hồn quý báu. **27**Há có người nào để lửa trong lòng mình, Mà áo người lại chẳng bị cháy sao? **28**Há có ai đi trên than lửa hực, Mà chơn mình lại chẳng bị phỏng chẳng? **29**Kẻ nào đi tới cùng vợ người lân cận mình cũng vậy; Nhưng ai đụng đến nàng ắt chẳng được khỏi bị phạt. **30**Người ta chẳng khinh đi kẻ trộm, Nếu nó ăn cắp đặng phí lòng mình khi đói khát; **31**Hễ nó bị bắt, chắc phải thường bồi gấp bảy lần; Nó sẽ nộp hết tài sản của nhà nó. **32**Kẻ nào phạm tội làm nguai tình với người đồn bà, takt vô tâm vô trí: Ai làm như vậy, khiến cho linh hồn mình bị hư mất. **33**Người ấy sẽ bị thương tích và khinh bỉ, Sự sỉ nhục người sẽ chẳng bồi mất đi; **34**Vì sự ghen ghét là điều giận dữ của người nam, Trong ngày báo thù, người không dung thứ; **35**Người sẽ chẳng nhận giá đền tội nào hết, Mặc dầu con gia tăng của lễ, người cũng không đặng phí ý đâu.

7 Hỡi con, hãy giữ các lời ta, Và giấu nơi lòng các mạng lệnh ta. **2**Khả tuân thủ các mạng lệnh ta, thì con sẽ được sống; Và gìn giữ lời khuyên dạy ta như người của mắt con. **3**Hãy cột nó nơi ngón tay con,

안에 예비하며 추수 때에 양식을 모으느니라 **9**계은 자여 내가 어느 때까지 놓겠느냐 네가 어느 때에 잠이 깨어 일어나겠느냐 **10**졸터 자자, 졸터 졸자, 손을 모으고 졸터 놀자 하면 **11**네 빈궁이 강도같이 오며 네 곤핍이 군사같이 이르리라

12불량하고 악한 자는 그 행동에 깨울한 입을 벌리며 **13**눈짓을 하며 발로 뜻을 보이며 손가락질로 알게 하며 **14**그 마음에 패역을 품으며 항상 악을 꾀하여 다들을 일으키는 자라 **15**그러므로 그 재앙이 갑자기 임한즉 도움을 얻지 못하고 당장에 패망하리라 **16**여호와의 미워하시는 것 곧 그 마음에 싫어하시는 것이 육질 가지니 **17**곧 교만한 눈과 거짓된 혀와 무죄한 자의 피를 흘리는 손과 **18**악한 계교를 꾀하는 마음과 빨리 악으로 달려가는 발과 **19**거짓을 말하는 망령된 증언과 및 형제 사이를 이간하는 자니라

훈계와 명령

20 내아들아 네 아버지의 명령을 지키며 네 어미의 법을 떠나지 말고 **21**그것을 항상 네 마음에 새기며 네 목에 매라 **22**그것이 너의 다닐 때에 너를 인도하며 너의 잘 때에 너를 보호하며 너의 깬 때에 너로 더불어 말하리니 **23**대저 명령은 등불이요 법은 빛이요 훈계의 책망은 곧 생명의 길이라 **24**이것이 너를 지켜서 악한 계집에게, 이방 계집의 혀로 호리는 말에 빠지지 않게 하리라 **25**네 마음에 그 아름다운 색을 탐하지 말며 그 눈꺼풀에 흘리지 말라 **26**음녀로 인하여 사람이 한 조각 떡만 남게 됴며 음란한 계집은 귀한 생명을 사탕함이나 **27**사람이 불을 품에 품고야 어찌 그 옷이 타지 아니하겠으며 **28**사람이 숯불을 밟고야 어찌 그 발이 데지 아니하겠느냐 **29**남의 아내와 동간하는 자도 이와 같을 것이라 무릇 그를 만지기만 하는 자도 죄 없게 되지 아니하리라 **30**도적이 만일 자물 때에 배를 채우려고 도적질하면 사람이 그를 멸시치는 아니하려니와 **31**들기면 칠 배를 갚아야 하리니 심지어 자기 집에 있는 것을 다 내어 주게 되리라 **32**부녀와 간음하는 자는 무지한 자라 이것을 행하는 자는 자기의 영혼을 망치게 하며 **33**상함과 능욕을 받고 부끄러움을 씻을 수 없게 되니 **34**그 남편이 투기함으로 분노하여 원수를 갚는 날에 용서하지 아니하고 **35**아무 벌금도 돌아보지 아니하며 많은 선물을 줄지라도 듣지 아니하리라

음녀의 길로 치우치지 말라

7 내아들아 내 말을 지키며 내 명령을 네게 간직하라 **2**내 명령을 지켜서 살며 내 법을 네 눈동자처럼 지키라 **3**이것을 네 손가

락에 매며 이것을 네 마음판에 새기라 **4**지혜에게 너는 내 누이라 하며 명철에게 너는 내 친족이라 하라 **5**그러하면 이것이 너를 지켜서 음녀에게, 말로 호리는 이방 계집에게 빠지지 않게 하리라 **6**내가 내 집 들창으로, 살창으로 내어다보다가 **7**어리석은 자 중에, 소년 중에 한 지혜 없는 자를 보았노라 **8**그가 거리를 지나 음녀의 골목 모퉁이 가까이 가서 그 집을 들어가는데 **9**저물 때, 황혼 때, 깊은 밤 흑암중에 **10**그 때에 기생의 옷을 입은 간교한 계집이 그를 맞으니 **11**이 계집은 떠들며 완패하며 그 발이 집에 머물지 아니하여 **12**어떤 때에는 거리, 어떤 때에는 광장 모퉁이, 모퉁이에 서서 사람을 기다리는 자라 **13**그 계집이 그를 붙잡고 입을 맞추며 부끄러움을 모르는 얼굴로 말하되 **14**내가 화목제를 드려서 시원한 것을 오늘날 갚았노라 **15**이러므로 내가 너를 맞으려고 나와서 네 얼굴을 찾다가 너를 만났도다 **16**내 침상에는 화문 요와 애굽의 문채 있는 아물을 꿶고 **17**물과와 침향과 계피를 뿌렸노라 **18**오라 우리가 아침까지 흡족하게 서로 사랑하며 사랑함으로 희락하자 **19**남편은 집을 떠나 먼 길을 갔는데 **20**은 주머니를 가졌은즉 보름에나 집에 돌아오리라 하며 **21**여러 가지 고은 말로 호취하게 하며 입술의 호리는 말로 꾀고 **22**소년이 곧 그를 따랐으니 소가 푸주로 가는 것 같고 미련한 자가 벌을 받으려고 쇠사슬에 매이러 가는 것과 일반이라 **23**팔경은 살이 그 간을 뚫기까지에 이를 것이라 새가 빨리 그물로 들어가되 **24**생명을 잃어버릴 줄을 알지 못함과 일반이니라

24아들들아 나를 듣고 내 입의 말에 주의하라 **25**네 마음이 음녀의 길로 치우치지 말며 그 길에 미혹지 말지어다 **26**대저 그가 많은 사람을 상하여 엎드러지게 하였으니 그에게 죽은 자가 허다하니라 **27**그 집은 음부의 길이라 사망의 방으로 내려가느니라

지혜와 명철 찬양

8 지혜가 부르지 아니하느냐 명철이 소리 높이지 아니하느냐 **2**그가 길가의 높은 곳과 사거리에 서며 **3**성문 결과 문 어귀와 여러 출입하는 문에서 불러 가로되 **4**사람들이 내가 너희를 부르며 내가 인자들에게 소리를 높이노라 **5**어리석은 자들이 너희는 명철할지니라 미련한 자들이 너희는 마음을 밝을지니라 너희는 들을지어다 **6**내가 가장 선한 것을 말하리라 내 입술을 열어 정직을 내리라 **7**내 입은 진리를 말하며 내 입술은 악을 미워하느니라 **8**내 입의 말은 다 의로운즉 그 가운데 굵은 것과 패역한 것이 없나니 **9**이는 다 총명 있는 자의 밝히 아는 바요 지식

Ghi nó trên bia lòng con. **4**Hãy nói với sự khôn ngoan rằng: Người là chị em ta! Và xưng sự thông sáng là bằng hữu con; **5**Để nó gìn giữ con khỏi đâm phụ. Khi đó đồn bà ngoại hay nói lời đua nịnh. **6**Vì tại cửa sổ nhà ta, Ta nhìn ngang qua song mặt võng ta, **7**Bèn thấy trong bọn kẻ ngu dốt, Giữa vòng người thiếu niên, có một gã trai trẻ không trí hiểu. **8**Đi qua ngoài đường gần góc nhà đồn bà ấy; Người bắt đi đường dẫn đến nhà nàng, **9**Hoặc trong lúc vắng vắng khi rớt ngày, Hoặc giữa ban đêm khi tối tăm mù mịt. **10**Khi, người đồn bà ấy đi ra rước hắn, Trang điểm như con bọm, lòng đầy mưu kế, **11**Nàng vốn nói om sòm, không thìn nết, Hai chơn nàng chẳng ở trong nhà, **12**Khi ở ngoài đường, lúc nơi phố chợ, Rình rập tại các hẻm góc. **13**Nàng nắm ôm hôn kẻ trai trẻ ấy, Mặt chai mày đá, nói cùng chàng rằng: **14**"Tôi có của lễ thù ân tại nhà tôi; Ngày nay tôi đã trả xong các lời khấn nguyện tôi. **15**Bởi cố đó, tôi ra đón anh, Đặng tìm thấy mặt anh, và tôi đã tìm được. **16**Tôi có trải trên giường tôi những mền, Bồng chỉ Ê-díp-tô đủ sẵn, **17**Lấy lụa được, lư hội, và quế bì, Mà xông thơm chỗ nằm tôi. **18**Hãy đến, chúng ta sẽ thân ái mê mết cho đến sáng, Vui sướng nhau về sự luyến ái. **19**Vì chồng tôi không có ở nhà, Người thấy đi xa xuôi lằm, **20**Đem túi bạc theo tay người, Đến rằm mới trở về nhà." **21**Nàng dùng lằm lời êm dịu quyến dụ hắn, Làm hắn sa ngã vì lời đua nịnh của môi miệng mình. **22**Hắn liền đi theo nàng, Như một con bò đến lò cạo, Như kẻ ngu dại bị cùm dẫn đi chịu hình phạt, **23**Cho đến khi mũi tên soi ngang qua gan nó; Như con chim bay vào lưới, Mà không biết rằng nó rập sự sống mình.

24Vậy bây giờ, hỡi con, hãy nghe ta, Khá chăm chỉ về các lời của miệng ta. **25**Lòng con chớ xây vào con đường đồn bà ấy. Chớ đi lạc trong các lối nàng; **26**Vì nàng làm nhiều người bị thương tích sa ngã, Và kẻ bị nàng giết thật nhiều thay. **27**Nhà nàng là con đường của âm phỉ, Dẫn xuống các phòng của sự chết.

8 Sự khôn ngoan há chẳng kêu lên sao? Sự thông sáng há không vang tiếng mình ra ư? **2**Sự khôn ngoan đứng trên chót các nơi cao, Ngoài đường, tại các ngã tư. **3**Gần bên cửa thành, tại nơi vào thành, Ở chỗ đông người qua thành, sự khôn ngoan la lên rằng: **4**Hỡi loài người, ta kêu gọi các người, Và tiếng ta hướng về con cái loài người! **5**Hỡi kẻ ngu muội, hãy hiểu sự khôn khéo; Hỡi kẻ dại dột, lòng người khá nên thông sáng. **6**Hãy nghe, vì ta sẽ nói điều tốt lành, Ta hỏi mỗi ra mà dạy điều ngay thẳng. **7**Vì miệng ta sẽ nói chân thật; Còn môi ta ghét sự gian ác. **8**Các lời miệng ta điều xưng hiệp sự công bình. Trong nó chẳng có điều chi cong vạy hoặc gian tà. **9**Thấy điều rõ ràng cho người nào hiểu biết, Và ngay thẳng cho

ngay thẳng sẽ được hưng thịnh. **12**Có một con đường coi đường chánh đáng cho loài người; Nhưng đến cuối cùng nó thành ra nẻo sự chết. **13**Đầu trong lúc cười cợt lòng vẫn buồn thảm; Và cuối cùng sự vui, ấy là điều sâu nào. **14**Lòng kẻ nào lia xa Đức Chúa Trời sẽ được no nê sự kết quả của mình; Còn người lành nhờ chính mình mà được thỏa nguyện. **15**Kẻ ngu dốt tin hết mọi lời; Nhưng người khôn khéo xem xét các bước mình. **16**Người khôn ngoan sợ và tránh khỏi điều ác; Song kẻ ngu muội ở xác xược, và có lòng cậy mình. **17**Người nóng nảy làm điên làm dại; Và kẻ toan mưu ác bị ghét. **18**Kẻ ngu muội được sự điên dại làm cơ nghiệp; Song người khôn ngoan được đời mai triêu thiên bằng trí thức. **19**Người ác phục trước mặt người thiện; Và kẻ dữ cúi lạy ở ngoài cửa người công bình. **20**Người nghèo khó đầu láng giềng cũng ghét bỏ; Nhưng bằng hữu của người giàu thì nhiều thay. **21**Ai khinh bỉ kẻ lân cận mình phạm tội; Còn ai thương xót người khốn khó lấy làm có phúc thay. **22**Kẻ toan mưu ác há chẳng làm lạc sao? Còn nhơn tử và chân thật thuộc về người toàn mưu thiện. **23**Trong các thứ công việc đều có ích lợi; Nhưng miệng nói nhiều chỉ dẫn đến sự thiếu thốn. **24**Giàu có là mả triêu thiên cho người khôn ngoan; Còn điên cuồng của kẻ ngày đại chỉ là điên cuồng. **25**Kẻ làm chứng chơn thật giải cứu linh hồn người ta; Song kẻ nào nói dối gây sự phỉnh gạt. **26**Trong sự kính sợ Đức Giê-hô-va có nơi nương cậy vững chắc; Và con cái Ngài sẽ được một nơi ẩn núp. **27**Sự kính sợ Đức Giê-hô-va vốn một nguồn sự sống, Đặng khiến người ta tránh khỏi bẫy sự chết. **28**Dân sự đông đảo, ấy là sự vinh hiển của vua; Còn dân sự ít, ấy khiến cho quan tướng bị bại. **29**Kẻ nào chậm nóng giận có thông sáng lớn; Nhưng ai hay nóng nảy tôn lên sự điên cuồng. **30**Lòng bình tịnh là sự sống của thân thể; Còn sự ghen ghét là đồ mục của xương cốt. **31**Kẻ hà hiếp người nghèo khổ làm nhục Đấng Tạo hóa mình; Còn ai thương xót người bần cùng tôn trọng Ngài. **32**Kẻ ác bị đánh đót trong sự gian ác mình; Nhưng kẻ công bình vẫn có nơi nương cậy, đầu trong khi chết. **33**Sự khôn ngoan ở tại lòng người thông sáng; Còn điều ô trong lòng kẻ ngu muội được lộ ra. **34**Sự công bình làm cho nước cao trong; Song tội lỗi là sự hổ thẹn cho các dân tộc. **35**Vua làm ơn cho tội tớ nào ăn ở khôn sáng; Nhưng cơn thanh nộ vua nổi nghịch cùng kẻ gây sự hổ thẹn. **15** Lời đáp êm nhẹ làm nguôi cơn giận; Còn lời xẵng xóm trên thượng nộ thêm. **2**Lưỡi người khôn ngoan truyền ra sự tri thức cách phải; Nhưng miệng kẻ ngu muội chỉ buông điều điên cuồng. **3**Con mắt Đức Giê-hô-va ở khắp mọi nơi, Xem xét kẻ gian ác và người lương thiện. **4**Lưỡi hiền lành giống như một cây sự sống; Song lưỡi gian tà làm cho hư nát

막은 흥하리라 **12**어떤 길은 사람의 보기에 바르나 필경은 사망의 길이니라 **13**웃을 때에 또 마음에 슬픔이 있고 즐거움의 끝에도 근심이 있느니라 **14**마음이 패려한 자는 자기 행위로 보음이 만족하겠고 선한 사람도 자기의 행위로 그러하리라 **15**어리석은 자는 온갖 말을 믿으나 슬기로운 자는 그 행동을 삼가느니라 **16**지혜로운 자는 두려워하여 악을 떠나나 어리석은 자는 방자하여 스스로 믿느니라 **17**노하기를 속히 하는 자는 어리석은 일을 행하고 악한 계교를 꾀하는 자는 미움을 받느니라 **18**어리석은 자는 어리석음으로 기업을 삼아도 슬기로운 자는 지식으로 면류관을 삼느니라 **19**악인은 선인 앞에 었드리고 불의자는 의인의 문에 었드려느니라 **20**가난한 자는 그 이웃에게도 미움을 받게 되나 부요한 자는 친구가 많으니라 **21**그 이웃을 업신여기는 자는 죄를 범하는 자요 빈곤한 자를 불쌍히 여기는 자는 복이 있는 자니라 **22**악을 도모하는 자는 그릇 가는 것이 아니라 선을 도모하는 자에게는 인자와 진리가 있으리라 **23**모든 수고에는 이익이 있어도 입술의 말은 궁핍을 이룰 뿐이니라 **24**지혜로운 자의 재물은 그의 면류관이요 미련한 자의 소유는 다만 그 미련한 것이니라 **25**진실한 증인은 사람의 생명을 구원하여도 거짓말을 맹는 사람은 속이느니라 **26**여호와를 경외하는 자에게는 견고한 의뢰가 있나니 그 자녀들에게 파난처가 있으리라 **27**여호와를 경외하는 것은 생명의 샘이라 사망의 그물에서 벗어나게 하느니라 **28**백성이 많은 것은 왕의 영광이요 백성이 적은 것은 주권자의 패망이니라 **29**노하기를 더디 하는 자는 크게 명철하여도 마음이 조급한 자는 어리석음을 나타내느니라 **30**마음의 화평은 육신의 생명이나 시기는 뼈의 썩음이니라 **31**가난한 사람을 학대하는 자는 그를 지으신 이를 멸시하는 자요 궁핍한 사람을 불쌍히 여기는 자는 주를 존경하는 자니라 **32**악인은 그 환난에 었 드러져도 의인은 그 죽음에도 소망이 있느니라 **33**지혜는 명철한 자의 마음에 머물거니와 미련한 자의 속에 었는 것은 나타내느니라 **34**의는 나라로 영화롭게 하고 죄는 백성을 욱되게 하느니라 **35**슬기롭게 행하는 신하는 왕의 은총을 입고 욱을 끼치는 신하는 그의 진노를 당하느니라

15 유순한 대답은 분노를 쉬게 하여도 과격한 말은 노를 격동하느니라 **2**지혜 있는 자의 혀는 지식을 선히 베풀고 미련한 자의 입은 미련한 것을 쏟느니라 **3**여호와 의 눈은 어디서든지 악인과 선인을 감찰하시느니라 **4**온량한 혀는 곧 생명나무라도 패

러한 혀는 마음을 상하게 하느니라 **5**아버지의 훈계를 업신여기는 자는 미련한 자요 경계를 받는 자는 슬기를 얻을 자니라 **6**의인의 집에는 많은 보물이 있어도 악인의 소득은 고통이 되느니라 **7**지혜로운 자의 입술은 지식을 전파하여도 미련한 자의 마음은 정함이 없느니라 **8**악인의 제사는 여호와께서 미워하시며 정직한 자의 기도는 그가 기뻐하시느니라 **9**악인의 길은 여호와께서 미워하시도 의를 따라가는 자는 그 사랑하시느니라 **10**도를 배반하는 자는 엄한 징계를 받을 것이요 견책을 싫어하는 자는 죽을 것이니라 **11**음부와 유명도 여호와의 앞에 드러나거든 하물며 인생의 마음이리요 **12**거만한 자는 견책받기를 좋아하지 아니하며 지혜 있는 자에게로 가지도 아니하느니라 **13**마음의 즐거움은 얼굴을 빛나게 하여도 마음의 근심은 심령을 상하게 하느니라 **14**명철한 자의 마음은 지식을 요구하고 미련한 자의 입은 미련한 것을 즐기느니라 **15**고난받는 자는 그 날이 다 철학하나 마음이 즐거운 자는 항상 잔치하느니라 **16**가산이 적어도 여호와를 경외하는 것이 크게 부하고 번뇌 하는 것보다 나으니라 **17**어간 채소를 먹으며 서로 사랑하는 것이 살진 소를 먹으며 서로 미워하는 것보다 나으니라 **18**분을 쉽게 내는 자는 다름을 일으키도 노하기를 더디 하는 자는 시비를 그치게 하느니라 **19**계으른 자의 길은 가지 울타리 같으나 정직한 자의 길은 대로니라 **20**지혜로운 아들은 아버리를 즐겁게 하여도 미련한 자는 어머니를 업신여기느니라 **21**무지한 자는 미련한 백성이 되거니와 명철한 자는 그 길을 빠르게 하느니라 **22**의논이 없으면 경영이 파하고 모사가 많으면 경영이 성립하느니라 **23**사람은 그 입의 대답으로 말미암아 기쁨을 얻나니 때에 맞는 말이 얼마나 아름다우나 **24**지혜로운 자는 위로 향한 생명길로 말미암음으로 그 아래 었는 음부를 떠나게 되느니라 **25**여호와와는 교만한 자의 집을 히서며 과부의 지계를 정하시느니라 **26**악한 꾀는 여호와와 미워하시는 것이라도 선한 말은 정결하니라 **27**이를 탐하는 자는 자기 집을 해롭게 하나 뇌물을 탐어하는 자는 사느니라 **28**의인의 마음은 대답할 말을 깊이 생각하여도 악인의 입은 악을 쏟느니라 **29**여호와와는 악인을 멀리하시고 의인의 기도를 들으시느니라 **30**눈의 밝은 것은 마음을 기쁘게 하고 좋은 기별은 뼈를 움켜쥐게 하느니라 **31**생명의 경계를 듣는 귀는 지혜로운 자가 운데 었느니라 **32**훈계받기를 싫어하는 자는 자기의 영혼을 경히 여김이라 견책을 달게 받는 자는 지식을 얻느니라 **33**여호와를 경외

tâm thần. **5**Kẻ ngu dại khinh sự khuyên dạy của cha mình; Còn ai giữ theo lời quả trách trở nên khôn khéo. **6**Trong nhà người công bình có nhiều vật quý; Song trong nhà lợi kẻ gian ác có điều rối loạn. **7**Mỗi người khôn ngoan rải sự tri thức ra; Nhưng lòng kẻ ngu muội chẳng làm như vậy. **8**Cửa tế lễ kẻ gian ác lấy làm gớm ghiếc cho Đức Giê-hô-va; Song lời cầu nguyện của người ngay thẳng được đẹp lòng Ngài. **9**Đường lối kẻ ác lấy làm gớm ghiếc cho Đức Giê-hô-va; Nhưng Ngài thương mến người nào theo sự công bình. **10**Sự hình phạt nặng nề dành cho kẻ bỏ chánh lộ; Và kẻ ghét lời quả trách sẽ chết mất. **11**Âm phủ và chốn trầm luân còn ở trước mặt Đức Giê-hô-va thay, Phương chi lòng của con cái loài người! **12**Kẻ nhạo báng không ưa người ta quả trách mình; Hẳn không muốn đến cùng người khôn ngoan. **13**Lòng khoái lạc làm cho mặt mày vui vẻ; Nhưng tại lòng buồn bã trí bèn bị nao sồn. **14**Lòng người thông sáng tìm kiếm sự tri thức; Còn lỗ miệng kẻ ngu muội nuôi lấy mình bằng sự điên cuồng. **15**Các ngày kẻ bị hoạn nạn đều là gian hiểm; Song lòng vui mừng đặng yến tiệc luôn luôn. **16**Thà có ít của mà kính sợ Đức Giê-hô-va, Còn hơn là tài sản nhiều mà bối rối cặp theo. **17**Thà một món rau mà thương yêu nhau, Còn hơn ăn bò mập béo với sự ganh ghét cặp theo. **18**Người hay giận gây điều đánh lộn; Nhưng người chậm nóng giận làm người con tranh cãi. **19**Đường kẻ biếng nhác như một hàng rào gai; Còn nẻo người ngay thẳng được ban bằng. **20**Con khôn ngoan làm vui vẻ cha nớ; Còn đứa ngu muội khinh bỉ mẹ mình. **21**Kẻ thiếu trí hiểu lấy sự điên dại làm vui; Nhưng người khôn sáng sửa đường mình ngay thẳng rồi đi. **22**Đầu không có nghị luận, đó mưu đành phải phũ; Nhưng nhờ có nhiều mưu sĩ, mưu định bèn được thành. **23**Miệng hay đáp giỏi khiến người vui vẻ; Và lời nói phải thì lấy làm tốt biết bao! **24**Con đường sự sống của người khôn ngoan dẫn lên trên, Để tránh khỏi âm phủ ở dưới đất. **25**Đức Giê-hô-va sẽ đánh đổ nhà kẻ kiêu ngạo; Nhưng Ngài làm vững chắc các mộc giới của kẻ góa bụa. **26**Các mưu ác lấy làm gớm ghiếc cho Đức Giê-hô-va; Song lời thanh sạch đẹp lòng Ngài. **27**Người tham lợi làm rối loạn nhà mình; Còn ai ghét của hối lộ sẽ được sống. **28**Lòng người công bình suy nghĩ lời phải đáp; Nhưng miệng kẻ ác buông ra điều dữ. **29**Đức Giê-hô-va xa cách kẻ ác; Nhưng Ngài nghe lời cầu nguyện của người công bình. **30**Sự sáng con mắt khiến lòng vui vẻ; Và một tin lành làm cho xương cốt được sống tốt. **31**Kẻ nào nghe lời quả trách của sự sống sẽ được ở giữa các người khôn ngoan. **32**Ai từ chối sự khuyên dạy khinh bỉ linh hồn mình. Nhưng ai nghe lời quả trách được sự thông sáng. **33**Sự kính sợ Đức Giê-hô-va dạy dỗ điều khôn ngoan; Và sự

khien nhượng đi trước sự tôn trọng.

16 Việc toan liệu của lòng thuộc về loài người; Còn sự dấp lời của lưỡi do Đức Giê-hô-va mà đến. **2**Các đường lối của người đều là trong sạch theo mắt mình; Song Đức Giê-hô-va cân nhắc cái lòng. **3**Hãy phó các việc mình cho Đức Giê-hô-va, Thì những mưu ý mình sẽ được thành công. **4**Đức Giê-hô-va đã dựng nên muôn vật để dùng cho Ngài; Đến đổi kẻ ác cũng vậy, để dành cho ngày tai họa. **5**Phàm ai có lòng kiêu ngạo lấy làm gớm ghiếc cho Đức Giê-hô-va; Quả thật nó sẽ chẳng được khỏi bị phạt. **6**Nhờ sự nhơn từ và chơn thật tội lỗi được chuộc; Và bởi sự kính sợ Đức Giê-hô-va người ta xây bỏ điều ác. **7**Khi tánh hạnh của người nào đẹp lòng Đức Giê-hô-va, Thì Ngài cũng khiến các thù nghịch người ở hòa thuận với người. **8**Thà ít của mà có sự công bình, Hơn là nhiều hoa lợi với sự bất nghĩa cặp theo. **9**Lòng người toan định đường lối mình; Song Đức Giê-hô-va chỉ dẫn các bước của người. **10**Lời của Chúa ở môi vua; Miệng người sẽ không sai lầm khi xét đoán. **11**Trái cân và v cân công bình thuộc về Đức Giê-hô-va; Các trái cân trong bao là công việc của Ngài. **12**Làm gian ác, ấy là điều gớm ghiếc cho vua chúa; Vì nhờ công bình ngời nước được lập vững bền. **13**Môi miệng người công bình là sự vui vẻ cho các vua; Họ ưa mến kẻ nói ngay thẳng. **14**Con thanh nộ của vua khác nào sứ giả sự chết; Nhưng người khôn ngoan làm cho nó nguôi đi. **15**Nhờ sắc mặt vua sáng sủa bên được sự sống; Ân điển người khác nào áng mây dẫn mưa mùa. **16**Được sự khôn ngoan, thật qui hơn vàng ròng biết mấy! Được thông sáng, đáng chuộng hơn bạc biết bao! **17**Đạo của người ngay thẳng, ấy là lìa bỏ sự ác; Ai canh giữ tánh nét mình giữ lấy linh hồn mình. **18**Sự kiêu ngạo đi trước, sự bại hoại theo sau, Và tánh tự cao đi trước sự sa ngã. **19**Thà khiêm nhượng mà ở với người nhu mì, Còn hơn là chia của cướp cùng kẻ kiêu ngạo. **20**Ai giữ theo đạo lý tìm được ích; Và ai trông cậy nơi Đức Giê-hô-va lấy làm có phước thay. **21**Ai có lòng khôn ngoan được gọi là thông sáng; Lời dụ dằng giả thêm sự tri thức. **22**Người có được thông sáng, tức có được nguồn sự sống; Nhưng sự điên dại của kẻ ngu muội, ấy là sự sửa phạt của nó. **23**Lòng người khôn ngoan dạy dỗ miệng mình, Và thêm sự học thức nơi môi của mình. **24**Lời lành giống như tàng ong, Ngon ngọt cho tâm hồn, và khoe mạnh cho xương cốt. **25**Có một con đường coi đường chánh đáng cho loài người; Nhưng cuối cùng nó thành ra cái neo sự chết. **26**Sự biết dối của kẻ lao khổ giúp làm việc cho người, Bởi vì miệng người thúc giục người. **27**Thằng điếm toan mưu hại người ta; Và trên môi nó có như ngọn lửa hừng.

hàis 것은 지혜의 훈계라 겸손은 준귀의 앞잡이니라

16 마음의 경영은 사람에게 있어도 말의 대답은 여호와께로서 나느니라 **2**사람의 행위가 자기 보기에는 모두 깨끗하여도 여호와와 심령을 감찰하시느니라 **3**너의 행사를 여호와께 말라 그리하면 너의 경영하는 것이 이루어리라 **4**여호와께서 온갖 것을 그 씨름에 적당하게 지으셨나니 악인도 악한 날에 적당하게 하셨느니라 **5**무릇 마음이 교만한 자를 여호와께서 미워하시나니 피차 손을 잡을지라도 벌을 면치 못하리라 **6**인자와 진리로 인하여 죄악이 속하게 되고 여호와를 경외함으로 인하여 악에서 떠나게 되느니라 **7**사람의 행위가 여호와를 기쁘시게 하면 그 사람의 원수라도 그로 더불어 화목하게 하시느니라 **8**적은 소득이 의를 겸하면 많은 소득이 불의를 겸한 것보다 나으니라 **9**사람이 마음으로 자기의 길을 계획할지라도 그 걸음은 인도하는 자는 여호와시니라 **10**하나님의 말씀이 왕의 입술에 있으시니 그 때에 그 입이 그릇하지 아니하리라 **11**공평한 간청과 명칭은 여호와와 것이요 주머니 속의 추돌들도 다 그의 지으신 것이니라 **12**악을 행하는 것은 왕의 미워할 바니 이는 그 보좌가 공의로 말미암아 근계 섬이니라 **13**의로운 입술은 왕들의 기뻐하는 것이요 정직히 말하는 자는 그들의 사랑을 입느니라 **14**왕의 진노는 살륙의 사자와 같아도 지혜로운 사람은 그것을 쉬게 하리라 **15**왕의 회색에 생명이 있나니 그 온택이 늦은 비를 내리는 구름과 같으니라 **16**지혜를 얻는 것이 돈을 얻는 것보다 얼마나 나은고 명철을 얻는 것은 은을 얻는 것보다 더욱 나으니라 **17**악을 떠나는 것은 정직한 사람의 대로니 그 길을 지키는 자는 자기의 영혼을 보전하느니라 **18**교만한은 패망의 선봉이요 거만한 마음은 넘어짐의 앞잡이니라 **19**겸손한 자와 함께 하여 마음을 낮추는 것이 교만한 자와 함께 하여 탈취물을 나누는 것보다 나으니라 **20**삼가 말씀에 주의하는 자는 좋은 것을 얻나니 여호와를 의지하는 자가 복이 있느니라 **21**마음이 지혜로운 자가 명철하다 입술을 받고 입이 선한 자가 남의 학식을 더하게 하느니라 **22**명철한 자에게는 그 명철이 생명의 샘이 되거니와 미련한 자에게는 그 미련한 것이 징계가 되느니라 **23**지혜로운 자의 마음은 그 입을 슬기롭게 하고 또 그 입술에 지식을 더하느니라 **24**선한 말은 꿀줄이 같아서 마음에 달고 뼈에 양약이 되느니라 **25**어떤 길은 사람의 보기에 바르나 필경은 사망의 길이니라 **26**노력하는 자는 식욕을 인하여 애스나니 이는 그 입이 자기를 독촉함이니라 **27**불량한 자는 악을 피하나니 그 입술에는

맹렬한 불 같은 것이 있느니라 **28**패러한 자는 다름을 일으키고 말장이는 친한 벗을 이간하느니라 **29**강포한 사람은 그 이웃을 피어 불선한 길로 인도하느니라 **30**눈을 감는 자는 패역한 일을 도모하며 입술을 닫는 자는 악한 일을 이루느니라 **31**백발은 영화의 면류관이라 의로운 길에서 얻으리라 **32**노하기를 더디 하는 자는 용서보다 낫고 자기의 마음을 다스리는 자는 성을 빼앗는 자보다 나으니라 **33**사람이 제비를 뽑으나 일을 작정하기는 여호와께 있느니라

17 마른 떡 한 조각만 있고도 화목하는 것이 육선이 집에 가득하고 다루는 것보다 나으니라 **2**슬기로운 종은 주인의 부끄러움을 끼치는 아들을 다스리겠고 또 그 아들들 중에서 우업을 나뉘어 얻으리라 **3**도가니는 은을, 풀무는 금을 연단하게니와 여호와와 마음을 연단하시느니라 **4**악을 행하는 자는 깨사한 입술을 잘 듣고 거짓말을 하는 자는 악한 혀에 귀를 기울이느니라 **5**가난한 자를 조롱하는 자는 이를 지으신 주를 멸시하는 자요 사람의 재앙을 기뻐하는 자는 형벌을 면치 못할 자니라 **6**순자는 노인의 면류관이요 아버지는 자식의 영화니라 **7**분외의 말을 하는 것도 미련한 자에게 합당치 아니하거든 하물며 거짓말을 하는 것이 준귀한 자에게 합당하겠느냐 **8**뇌물은 입자의 보기에 보석 같은즉 어디로 향하든지 형통케 하느니라 **9**허물을 덮어 주는 자는 사랑을 구하는 자요 그것을 거듭 말하는 자는 친한 벗을 이간하는 자니라 **10**한 마디로 총명한 자를 경계하는 것이 매 백 개로 미련한 자를 때리는 것보다 더욱 깊어 막이느니라 **11**악한 자는 반역한 힘쓰나니 그러므로 그에게 잔인한 사자가 보냄을 입으리라 **12**차라리 새끼 빼앗긴 암퇘지를 만날지언정 미련한 일을 행하는 미련한 자를 만나지 말 것이니라 **13**누구든지 악으로 선을 값으면 악이 그 집을 떠나지 아니하리라 **14**다루는 시작은 방축에서 물이 세는 것 같은즉 싸움이 일어나기 전에 시비를 가릴 것이니라 **15**악인을 의롭다 하며 의인을 악하다 하는 이 두 자는 다 여호와와 미워하심을 입느니라 **16**미련한 자는 무지하거늘 손에 값을 가지고 지혜를 사려 함은 어쩔인고 **17**친구의 사랑이 끊이지 아니하고 형제는 위급한 때까지 위하여 났느니라 **18**지혜 없는 자는 남의 손을 잡고 그 이웃 앞에서 보증이 되느니라 **19**다름을 좋아하는 자는 죄과를 좋아하는 자요 자기 문을 높이는 자는 파괴를 구하는 자니라 **20**마음이 사투한 자는 복을 얻지 못하고 혀가 패역한 자는 재앙에 빠지느니라 **21**미련한 자를 낚는 자는 근심을 당하나니 미련한 자의 아버지는 낙이 없느니라 **22**마음의 즐거움은 양약이라도 심령의 근심은 뼈로 마르케 하느니라 **23**악인은 사람의 품에서 뇌물을 받고 재판을 굶게

28Kẻ gian tà gieo điều tranh cạnh; Và kẻ theo lẽ phân rẽ những bạn thiết cốt. **29**Kẻ cường bạo quyền dụ bậu bạn mình, Và dẫn người vào con đường không tốt. **30**Kẻ nào nhắm mắt đặt toan liệu đều gian tà, Và kẻ nào bậm môi mình, đều làm thành việc ác. **31**Tóc bạc là mào triều thiên vinh hiển, Miễn là thấy ở trong đường công bình. **32**Người chậm nóng giận thẳng hơn người đồng sĩ; Và ai cai trị lòng mình thẳng hơn kẻ chiếm lấy thành. **33**Người ta bẻ thăm trong vật áo; Song sự nhứt định do nơi Đức Giê-hô-va mà đến.

17 Thà một miếng bánh khô mà hòa thuận, Còn hơn là nhà đầy thịt tế lễ lại cãi lộn nhau. **2**Tôi tớ khôn sáng sẽ quản trị con trai làm xấu hổ, Và được hưởng phần cơ nghiệp giữa các anh em. **3**Nồi dốt để luyện bạc, lò để luyện vàng; Nhưng Đức Giê-hô-va thử lòng của loài người. **4**Kẻ làm ác chăm chỉ về môi gian ác; Kẻ hay nói dối lắng tai nghe lưỡi độc hiểm. **5**Ai nhạo báng người bàn cùng si nhục Đấng tạo hóa mình; Ai vui mừng về tai họa sẽ chẳng được thoát khỏi bị phạt. **6**Mão triều thiên của ông già, ấy là con cháu; Còn vinh hiển của con cái, ấy là ông cha. **7**Lời tốt lành không xứng với kẻ ngu; Môi miệng giả dối lại càng ít xứng cho vua chúa thay. **8**Cửa hối lộ giống như viên ngọc quý trước mặt ai được nó; Dầu nó xây từ phía nào, cũng được may mắn. **9**Kẻ nào lấp giấu tội lỗi tìm cầu điều tình ái; Còn ai nhắc lại điều gì chia rẽ bạn bậu thiết cốt. **10**Lời quả trách thăm sâu vào người khôn ngoan, Hơn là trăm roi đánh vào kẻ ngu muội. **11**Kẻ gian ác chỉ tìm điều phản nghịch; Vì vậy sẽ sai một sứ giả dữ tợn đi hãm đánh nó. **12**Thà người ta gặp gấu cái bị cướp con, Hơn là gặp kẻ ngây dại theo điên cuồng nó. **13**Tai họa không hề lìa khỏi nhà Của kẻ lấy ác trả thiện. **14**Khởi đầu tranh cạnh, ấy như người ta mở đường trong cát; Vây, khá công cái lầy trước khi đánh lờ. **15**Ai xưng kẻ ác là công bình, và kẻ nào lên án cho người công bình, Cả hai điều lấy làm gớm ghiếc cho Đức Giê-hô-va. **16**Kẻ ngu muội thiếu trí hiểu, Thế thì bạc trong tay hẳn mua khôn ngoan mà chi? **17**Bằng hữu thương mến nhau luôn luôn; Và anh em san ra để giúp đỡ trong lúc họa nạn. **18**Kẻ ngu muội giao tay, Chịu làm bảo lãnh trước mặt kẻ lân cận mình. **19**Ai ưa tranh cạnh ưa tội lỗi; Ai xây cất cửa mình cao tìm điều hư sập. **20**Kẻ nào có lòng vầy vô không tìm được phước hạnh; Và ai có lưỡi gian tà sẽ sa vào tai hại. **21**Ai sanh con ngu muội ắt sẽ có buồn rầu; Còn cha của kẻ ngây dại chẳng được vui vẻ. **22**Lòng vui mừng vốn một phương thuốc hay; Còn trí nao sồn làm xương cốt khô héo. **23**Người gian ác lãnh nhệm của hối lộ, Đặng làm

sai lệch các lối xét đoán. **24**Có sự khôn ngoan trước mặt người thông sáng; Song con mắt kẻ ngu muội ở nơi địa cực. **25**Con ngu muội là một điều buồn rầu cho cha. Và một sự cay đắng cho mẹ đã sanh đẻ nó. **26**Lấy làm chẳng tốt mà phạt vạ người công bình, Hay là đánh người tước vị vì có lòng ngay thẳng của họ. **27**Người nào kiêng lời nói mình có tri thức; Còn người có tánh ôn hòa là một người thông sáng. **28**Khi nín lặng, dầu người ngu dại, cũng được cảm bằng khôn ngoan; Còn kẻ nào ngậm môi miệng mình lại được kể là thông sáng.

18 Kẻ nào ở riêng cách tìm điều chính mình ưa thích; Nó cãi cớ với những sự khôn ngoan thật. **2**Kẻ ngu muội không ưa thích sự thông sáng; Nhưng chỉ muốn lòng nó được bày tỏ ra. **3**Khi kẻ gian ác đến sự khinh bỉ cũng đến nữa; Và sự sỉ nhục đến với điều nhục nhã. **4**Lời nói của miệng loài người là giống như nước sâu; Nguồn sự khôn ngoan khác nào cái khe nước chảy. **5**Lấy làm chẳng tốt mà nể vì kẻ ác, Đàng lờng gạt người công bình trong việc xét đoán. **6**Mỗi kẻ ngu muội vào cuộc tranh cạnh. Và miệng nó chiều sự đánh đập. **7**Miệng kẻ ngu muội là sự bại hoại của nó; Mỗi nó vốn một cai bẫy gài linh hồn của nó. **8**Lời kẻ thêu lẻo như vật thực ngon, Và nó thấu đến ruột gan. **9**Kẻ thả trôi trong công việc mình, Cũng là anh em của kẻ phá hại. **10**Danh Đức Giê-hô-va vốn một ngọn tháp kiên cố; Kẻ công bình chạy đến đó, gặp được nơi ẩn trú cao. **11**Tài vật người giàu, ấy là cái thành kiên cố của người; Trong ý tưởng người cho nó như một bức tường cao. **12**Trước khi sự bại hoại, lòng người vẫn tự cao; Song sự khiêm nhường đi trước sự tôn trọng. **13**Trả lời trước khi nghe, Ấy là sự điên dại và hổ thẹn cho ai làm vậy. **14**Tâm thần người nâng đỡ sự bệnh hoạn mình; Nhưng trí bị nao sồn ai chịu sao nổi? **15**Lòng người khôn khéo được sự tri thức; Và tai người khôn ngoan tìm kiếm sự hiểu biết. **16**Cửa lối của người nào đẹp đường cho người. Và dẫn người đến trước mặt kẻ sang trọng. **17**Người tiên cáo nghe như phải lẽ; Song bên đàng kia đến, bèn tra xét người. **18**Sự bắt thăm đẹp điều tranh tụng, Và phân rẽ những kẻ có quyền thế. **19**Một anh em bị méch lòng lấy làm khó được lòng lại hơn là chiếm thủ cái thành kiên cố; Sự tranh giành đường ấy khác nhau những chốt cửa đền. **20**Bung người sẽ được no nê bông trái của miệng mình; Huê lợi môi miệng mình sẽ làm cho người no đủ. **21**Sống chết ở nơi quyền của lưỡi; Kẻ ái mộ nó sẽ ăn bông trái của nó. **22** Ai tìm được một người vợ, tức tìm được một điều phước. Và hưởng được ân điển của Đức Giê-hô-va. **23**Người nghèo dùng lời cầu xin; Còn kẻ giàu đáp lại cách xứng xớm. **24**Người nào được nhiều bằng hữu sẽ làm hại cho mình; Nhưng có một bạn triu

hởn như **24** thì là một kẻ khôn ngoan trước mặt người thông sáng; Song con mắt kẻ ngu muội ở nơi địa cực. **25** Con ngu muội là một điều buồn rầu cho cha. Và một sự cay đắng cho mẹ đã sanh đẻ nó. **26** Lấy làm chẳng tốt mà phạt vạ người công bình, Hay là đánh người tước vị vì có lòng ngay thẳng của họ. **27** Người nào kiêng lời nói mình có tri thức; Còn người có tánh ôn hòa là một người thông sáng. **28** Khi nín lặng, dầu người ngu dại, cũng được cảm bằng khôn ngoan; Còn kẻ nào ngậm môi miệng mình lại được kể là thông sáng.

18 Mưu kế của kẻ ngu muội là sự khôn ngoan; Nhưng kẻ ngu muội không ưa thích sự thông sáng; Nhưng chỉ muốn lòng nó được bày tỏ ra. **3** Khi kẻ gian ác đến sự khinh bỉ cũng đến nữa; Và sự sỉ nhục đến với điều nhục nhã. **4** Lời nói của miệng loài người là giống như nước sâu; Nguồn sự khôn ngoan khác nào cái khe nước chảy. **5** Lấy làm chẳng tốt mà nể vì kẻ ác, Đàng lờng gạt người công bình trong việc xét đoán. **6** Mỗi kẻ ngu muội vào cuộc tranh cạnh. Và miệng nó chiều sự đánh đập. **7** Miệng kẻ ngu muội là sự bại hoại của nó; Mỗi nó vốn một cai bẫy gài linh hồn của nó. **8** Lời kẻ thêu lẻo như vật thực ngon, Và nó thấu đến ruột gan. **9** Kẻ thả trôi trong công việc mình, Cũng là anh em của kẻ phá hại. **10** Danh Đức Giê-hô-va vốn một ngọn tháp kiên cố; Kẻ công bình chạy đến đó, gặp được nơi ẩn trú cao. **11** Tài vật người giàu, ấy là cái thành kiên cố của người; Trong ý tưởng người cho nó như một bức tường cao. **12** Trước khi sự bại hoại, lòng người vẫn tự cao; Song sự khiêm nhường đi trước sự tôn trọng. **13** Trả lời trước khi nghe, Ấy là sự điên dại và hổ thẹn cho ai làm vậy. **14** Tâm thần người nâng đỡ sự bệnh hoạn mình; Nhưng trí bị nao sồn ai chịu sao nổi? **15** Lòng người khôn khéo được sự tri thức; Và tai người khôn ngoan tìm kiếm sự hiểu biết. **16** Cửa lối của người nào đẹp đường cho người. Và dẫn người đến trước mặt kẻ sang trọng. **17** Người tiên cáo nghe như phải lẽ; Song bên đàng kia đến, bèn tra xét người. **18** Sự bắt thăm đẹp điều tranh tụng, Và phân rẽ những kẻ có quyền thế. **19** Một anh em bị méch lòng lấy làm khó được lòng lại hơn là chiếm thủ cái thành kiên cố; Sự tranh giành đường ấy khác nhau những chốt cửa đền. **20** Bung người sẽ được no nê bông trái của miệng mình; Huê lợi môi miệng mình sẽ làm cho người no đủ. **21** Sống chết ở nơi quyền của lưỡi; Kẻ ái mộ nó sẽ ăn bông trái của nó. **22** Ai tìm được một người vợ, tức tìm được một điều phước. Và hưởng được ân điển của Đức Giê-hô-va. **23** Người nghèo dùng lời cầu xin; Còn kẻ giàu đáp lại cách xứng xớm. **24** Người nào được nhiều bằng hữu sẽ làm hại cho mình; Nhưng có một bạn triu

gũn hình thế hơn anh em ruột.

19 Thành thật hành sự gian nan là một kẻ ngay đái. **2** Lòng thiếu tri thức ấy chẳng phải một điều hay; Và kẻ nào vội bước bị vấp phạm. **3** Sự ngu dại của người nào làm cho hư hỏng đường lối mình, Và lòng người oán Đức Giê-hô-va. **4** Sự giàu có kết nhiều bạn bạn; Còn kẻ khó khăn dầu bạn cũng lìa bỏ. **5** Chứng gian nào chẳng bị phạt; Và kẻ buông điều giả dối không sao thoát khỏi. **6** Có nhiều kẻ tìm người rộng rãi; Và mỗi người đều là bằng hữu của kẻ hay ban lễ vật. **7** Hết thấy anh em ruột của kẻ nghèo đều ghét người; Phương chi bạn bạn sẽ lìa xa khỏi người! Người lấy lời được theo chúng, chúng chẳng còn đó nữa! **8** Ai có được sự khôn ngoan thương mến linh hồn mình; Còn ai giữ lấy sự thông sáng tìm được phước hạnh. **9** Chứng gian sẽ chẳng thoát khỏi bị phạt; Và kẻ buông lời giả dối sẽ bị hư mất. **10** Aên ở sung sướng chẳng xứng hiệp cho kẻ ngu muội; Phương chi kẻ tôi mai trị các hoàng tử! **11** Sự khôn ngoan của người khiến cho người chậm nóng giận; Và người lấy làm danh dự mà bỏ qua tội phạm. **12** Vua thanh nộ khác nào sự tử gầm thét; Còn ân dịch người như sương móc xuống trên đồng cỏ. **13** Con trai ngu muội là tai họa cho cha nó; Và sự tranh cãi của người vợ vốn một máng xối hằng chảy luôn. **14** Nhà cửa và tài sản là cơ nghiệp của tố phụ để lại; Còn một người vợ khôn ngoan do nơi Đức Giê-hô-va mà đến. **15** Sự biếng nhác làm cho ngủ mê; Và linh hồn trẻ nãi sẽ bị đói khát. **16** Ai gìn giữ điều răn, gìn giữ lấy linh hồn mình; Nhưng kẻ nào không coi chừng đường lối mình sẽ thất. **17** Ai thương xót kẻ nghèo, tức cho Đức Giê-hô-va vay mượn; Ngài sẽ báo lại việc ơn lành ấy cho người. **18** Hãy sửa phạt con người trong lúc còn sự trẻ con; Nhưng chớ toan lòng giận nó. **19** Người hay nóng giận dữ tợn, sẽ phải mang hình; Vì nếu con giải cứu hẳn, ắt phải giải cứu lại nữa. **20** Hay nghe lời khuyên dạy, và tiếp nhận sự giáo hối, Để con được khôn ngoan trong lúc cuối cùng. **21** Trong lòng loài người có nhiều mưu kế; Song ý chí của Đức Giê-hô-va sẽ thành được. **22** Lòng nhơn từ của người làm cho người ta yêu chuộng mình; Và người nghèo khổ là hơn kẻ nói dối. **23** Sự kính sợ Đức Giê-hô-va dẫn đến sự sống, Làm cho người ta được ở thỏa nguyện, không bị tai họa lâm đến. **24** Kẻ biếng nhác tỏ tay mình trong địa, Rồi không thêm đem no lên miệng mình nữa. **25** Hãy đánh kẻ nhạo báng, thì người ngu dại sẽ trở nên khôn khéo; Khả sửa dạy người thông sáng, ắt người sẽ hiểu điều tri thức. **26** Kẻ hăm hại cha mình, và xô đuổi mẹ mình, Là một con trai gây hổ người và chiêu sỉ nhục. **27** Hỡi con, hãy thôi nghe

gũn hình thế hơn anh em ruột. **19** Thành thật hành sự gian nan là một kẻ ngay đái. **2** Lòng thiếu tri thức ấy chẳng phải một điều hay; Và kẻ nào vội bước bị vấp phạm. **3** Sự ngu dại của người nào làm cho hư hỏng đường lối mình, Và lòng người oán Đức Giê-hô-va. **4** Sự giàu có kết nhiều bạn bạn; Còn kẻ khó khăn dầu bạn cũng lìa bỏ. **5** Chứng gian nào chẳng bị phạt; Và kẻ buông điều giả dối không sao thoát khỏi. **6** Có nhiều kẻ tìm người rộng rãi; Và mỗi người đều là bằng hữu của kẻ hay ban lễ vật. **7** Hết thấy anh em ruột của kẻ nghèo đều ghét người; Phương chi bạn bạn sẽ lìa xa khỏi người! Người lấy lời được theo chúng, chúng chẳng còn đó nữa! **8** Ai có được sự khôn ngoan thương mến linh hồn mình; Còn ai giữ lấy sự thông sáng tìm được phước hạnh. **9** Chứng gian sẽ chẳng thoát khỏi bị phạt; Và kẻ buông lời giả dối sẽ bị hư mất. **10** Aên ở sung sướng chẳng xứng hiệp cho kẻ ngu muội; Phương chi kẻ tôi mai trị các hoàng tử! **11** Sự khôn ngoan của người khiến cho người chậm nóng giận; Và người lấy làm danh dự mà bỏ qua tội phạm. **12** Vua thanh nộ khác nào sự tử gầm thét; Còn ân dịch người như sương móc xuống trên đồng cỏ. **13** Con trai ngu muội là tai họa cho cha nó; Và sự tranh cãi của người vợ vốn một máng xối hằng chảy luôn. **14** Nhà cửa và tài sản là cơ nghiệp của tố phụ để lại; Còn một người vợ khôn ngoan do nơi Đức Giê-hô-va mà đến. **15** Sự biếng nhác làm cho ngủ mê; Và linh hồn trẻ nãi sẽ bị đói khát. **16** Ai gìn giữ điều răn, gìn giữ lấy linh hồn mình; Nhưng kẻ nào không coi chừng đường lối mình sẽ thất. **17** Ai thương xót kẻ nghèo, tức cho Đức Giê-hô-va vay mượn; Ngài sẽ báo lại việc ơn lành ấy cho người. **18** Hãy sửa phạt con người trong lúc còn sự trẻ con; Nhưng chớ toan lòng giận nó. **19** Người hay nóng giận dữ tợn, sẽ phải mang hình; Vì nếu con giải cứu hẳn, ắt phải giải cứu lại nữa. **20** Hay nghe lời khuyên dạy, và tiếp nhận sự giáo hối, Để con được khôn ngoan trong lúc cuối cùng. **21** Trong lòng loài người có nhiều mưu kế; Song ý chí của Đức Giê-hô-va sẽ thành được. **22** Lòng nhơn từ của người làm cho người ta yêu chuộng mình; Và người nghèo khổ là hơn kẻ nói dối. **23** Sự kính sợ Đức Giê-hô-va dẫn đến sự sống, Làm cho người ta được ở thỏa nguyện, không bị tai họa lâm đến. **24** Kẻ biếng nhác tỏ tay mình trong địa, Rồi không thêm đem no lên miệng mình nữa. **25** Hãy đánh kẻ nhạo báng, thì người ngu dại sẽ trở nên khôn khéo; Khả sửa dạy người thông sáng, ắt người sẽ hiểu điều tri thức. **26** Kẻ hăm hại cha mình, và xô đuổi mẹ mình, Là một con trai gây hổ người và chiêu sỉ nhục. **27** Hỡi con, hãy thôi nghe

sự khuyên dạy khiến cho con lầm lạc cách xa các lời tri thức. **28**Chứng gian tà nhạo báng sự công bình; Và miệng kẻ dữ nuốt tội ác. **29**Sự xét đoán dự bị cho kẻ nhạo báng; Và roi vọt sấm sủa cho lưng kẻ ngu muội.

20 Rượu khiến người ta nhạo báng, đồ uống say làm cho hôn lảo; Phàm ai dùng nó quá độ, chẳng phải là khôn ngoan. **2**Sự ôai khiếp của vua giống như sự từ cảm hét; Ai chọc giận người ắt phạm đến mạng sống mình. **3**Người nào giữ mình khỏi tranh cạnh, ấy là sự tôn vinh của người; Chỉ kẻ điên cuồng sa vào đó mà thôi. **4**Vì có mùa đông kẻ biếng nhác chẳng cày ruộng; Qua mùa gặt nó sẽ xin ăn, nhưng chẳng được gì hết. **5**Muru kể trong lòng người ta như nước sâu; Người thông sáng sẽ mức lấy đáy đó. **6**Phần nhiều người khoe khoang sự nhơn từ mình; Nhưng ai sẽ tìm được một người trung thành? **7**Người công bình ăn ở cách thanh liêm; Những con cháu người lấy làm có phước thay! **8**Vua ngồi trên ngôi xét đoán, Lấy mặt mình đánh tan các điều ác. **9**Ai có thể nói: Ta đã luyện sạch lòng mình, Ta đã trong sạch tội ta rồi? **10**Hai thứ trái cân, và hai thứ lường, Cả hai đều góm ghiếc cho Đức Giê-hô-va. **11**Công việc con trẻ làm, hoặc trong sạch hoặc chánh đáng, Cũng đều tỏ bốn tánh no ra. **12**Tai để nghe, mắt để thấy, Đức Giê-hô-va đã làm ra cả hai. **13**Chớ ưa ngủ, e cho người trở nên nghèo khổ chẳng; Hãy mở mắt ra, thì sẽ được no nê bánh. **14**Kẻ mua nói rằng: Không tốt, không tốt! Đoạn đi, và tự khoe khoang mình. **15**Có vàng và nhiều châu ngọc; Song miệng có tri thức là báu vật quý giá. **16**Hãy cầm lấy áo hần, vì hần có bảo lãnh cho người khác; Hãy buộc họ một của cầm, bởi họ đáp thế cho người đòn bả lạ. **17**Bánh nhờ dổi gạt mà được lấy làm ngon ngọt cho người; Nhưng kế sau miệng người đầy sạn. **18**Nhờ bàn luận, các mưu kế được định vững vàng; Hãy đánh giặc cách khôn khéo. **19**Kẻ nào đi thềm leo bầy tỏ điều kín đáo; Vậy, chớ giao thông với kẻ hay hờ môi quá. **20**Ngọn đèn của kẻ rửa cha mẹ mình sẽ tắt giữa vùng tăm tối mờ mịt. **21**Sản nghiệp mình được vội vã lúc ban đầu, Và cuối cùng sẽ chẳng đặng phước. **22**Chớ nói: Ta sẽ trả ác. Hãy chờ đợi Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ cứu rỗi con. **23**Trái cân hai thứ lấy làm góm ghiếc cho Đức Giê-hô-va; Và cây cân giả nào phải vật tốt lành. **24**Các bước của loài người do nơi Đức Giê-hô-va nhưэт định; Vậy, loài người hiểu đường lối mình sao được? **25**Nói cách hóp tốp rằng: Vậy này là vật thánh! Và sau khi đã khấn nguyện rồi mới suy xét đến, ấy quả một cái bẫy cho người ta. **26**Vua khôn ngoan làm tan kẻ ác, Và khiến bánh xe lăn cán chúng nó. **27**Linh thánh

hình của công lý; và sự khôn ngoan của Đức Giê-hô-va sẽ phá tan kẻ ác. **28**Chứng gian tà nhạo báng sự công bình; Và miệng kẻ dữ nuốt tội ác. **29**Sự xét đoán dự bị cho kẻ nhạo báng; Và roi vọt sấm sủa cho lưng kẻ ngu muội.

20 포도주는 거만케 하는 것이요 독주는 떠들게 하는 것이라 무릇 이에 미혹되는 자에게는 지혜가 없느니라 **2**왕의 진노는 자기의 부르짖음 같으니 그를 노하게 하는 자의 생명을 해하는 것이니라 **3**다름을 멀리하는 것이 사람에게 영광이어늘 미련한 자마다 다름을 일으키느니라 **4**게으른 자는 기일에 밭 갈지 아니하니나 그러므로 거둠 때에는 구갈할지라도 얻지 못하리라 **5**사람의 마음에 있는 모략은 깊은 물 같으니라 **6**그렇지라도 명철한 사람은 그것을 깊이 내느니라 **7**많은 사람은 각기 자기의 인자함을 자랑하니나 충성된 자를 누가 만날 수 있으랴 **8**완전히 행하는 자기의 의인이라 **9**후손에게 복이 있느니라 **10**심판 자리에 앉은 왕은 그 눈으로 모든 악을 흡여지게 하느니라 **11**내가 내 마음을 정하게 하오나 내 죄를 깨끗하게 하였다 할 자가 누구도 **12**한결같지 않은 저울추와 말은 다 여호와께서 미워하시느니라 **13**비록 아이라도 그 동작으로 자기의 품행의 정결하며 정직한 여부를 나타내느니라 **14**듣는 귀와 보는 눈은 다 여호와의 지으신 것이니라 **15**너는 짐자기를 좋아하지 말라 내가 빈궁하게 될까 두려우니라 네 눈을 뜨라 그리하면 양식이 족하리라 **16**사는 자가 물건이 좋지 못하다 좋지 못하다 하다가 돌아간 후에는 자랑하느니라 **17**세상에 금도 있고 진주도 많거니와 지혜로운 입술이 더욱 귀한 보배니라 **18**타인을 위하여 보증이 된 자의 옷을 취하라 외인들의 보증이 된 자는 그 몸을 볼모 잡힐지니라 **19**속이고 취한 식품은 맛이 좋은 듯하나 후에는 그 입에 모래가 가득하게 되리라 **20**무릇 경영은 의논함으로 성취하니나 모략을 배교고 전쟁할지니라 **21**두루 다니며 한담하는 자는 남의 비밀을 누설하니나 입술을 벌린 자를 사귀지 말지니라 **22**자기의 아내나 어머니를 저주하는 자는 그 등불이 유암 중에 꺼짐을 당하리라 **23**처음에 속히 잡은 산업은 마침내 복이 되지 아니하느니라 **24**너는 악을 갚겠다 말하지 말고 여호와를 기다리라 **25**그 너를 구원하시리라 **26**한결같지 않은 저울추는 여호와의 미워하시는 것이요 속이는 저울은 좋지 못한 것이니라 **27**사람의 걸음은 여호와께서 말미암나니 사람이 어찌 자기의 길을 알 수 있으랴 **28**후부로 이물건을 거룩하다 하여 서원하고 그 후에 살피면 그것이 그물이 되느니라 **29**지혜로운 왕은 악인을 키질하며 타작하는 바퀴로 그 위에 굴리느니라 **30**사람의 영혼은 여호와와 더불어

사람의 깊은 속을 살피느니라 **28**왕은 인자와 질리로 스스로 보호하고 그 위도 인자함으로 말미암아 견고하니라 **29**젊은 자의 영화는 그 힘이 늙은 자의 아름다운 것은 백발이니라 **30**상하게 때라는 것이 악을 없이어나니 매는 사람의 속에 깊이 들어가느니라

21 왕의 마음이 여호와와 손에 있음이 마치 보의 물과 같아서 그가 임의로 인도하시느니라 **2**사람의 행위가 자기 보기에는 모두 정직하여도 여호와와 심령을 감찰하시느니라 **3**의와 공평을 행하는 것은 제사 드리는 것보다 여호와께서 기쁘게 여기시느니라 **4**눈이 높은 것과 마음이 교만한 것과 악인의 행동한 것은 다 죄니라 **5**부지런한 자의 경영은 공부함에 이를 것이나 조급한 자는 공평함에 이를 따름이니라 **6**속이는 말로 재물을 모으는 것은 죽음을 구하는 것이라 곧 불려다니는 안개니라 **7**악인의 강포는 자기를 소멸하니나 이는 공의 행하기를 싫어함이니라 **8**죄를 크게 범한 자의 길은 심히 구부러지고 깨끗한 자의 길은 곧으니라 **9**다투는 여인과 함께 큰 집에서 사는 것보다 움막에서 혼자 사는 것이 나으니라 **10**악인의 마음은 남의 재물을 원하니나 그 이웃도 그 앞에서는 혜택을 입지 못하느니라 **11**거만한 자가 벌을 받으면 어리석은 자는 경성하겠고 지혜로운 자가 교훈을 받으면 지식이 더하리라 **12**로루신 자는 악인의 집을 감찰하시고 악인을 환난에 던지시느니라 **13**귀를 막아 가난한 자의 부르짖는 소리를 듣지 아니하면 자기의 부르짖을 때에도 들을 자가 없으리라 **14**은밀한 선물은 노를 쉬게 하고 품의 뇌물은 맹렬한 분노를 그치게 하느니라 **15**공의를 행하는 것이 의인에게는 즐거움이요 죄인에게는 패망이니라 **16**명철의 길을 떠난 사람은 사망의 회중에 거하리라 **17**연락을 좋아하는 자는 가난하게 되고 술과 기쁨을 좋아하는 자는 부하게 되지 못하느니라 **18**악인은 의인의 대속이 되고 귀사한 자는 정직한 자의 대신이 되느니라 **19**다투며 성내는 여인과 함께 사는 것보다 광야에서 혼자 사는 것이 나으니라 **20**지혜 있는 자의 집에는 귀한 보배와 기쁨이 있으나 미련한 자는 이것을 다 삼켜 버리느니라 **21**의와 인자를 따라 구하는 자는 생명과 의와 영광을 얻느니라 **22**지혜로운 자는 용사의 성에 올라가서 그 성의 견고히 의뢰하는 것을 파하느니라 **23**입과 혀를 지키는 자는 그 영혼을 환난에서 보존하느니라 **24**무례하고 교만한 자를 이롭게 하라 명령된 자라 하니나 이는 넘치는 교만으로 행함이니라 **25**게으른 자의 정욕이 그를 죽이어나니 이는 그 손으로 일하기를 싫어함이니라 **26**어떤 자는 종일토

loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-hô-va, Dò thấu các nơi ẩn bí của lòng. **28**Sự nhân từ và chơn thật bảo hộ vua; Người lấy lòng nhân từ mà nâng đỡ ngôi nước mình. **29**Sức lực của gã trai trẻ là vinh hiển của người; Còn tóc bạc là sự tôn trọng của ông già. **30**Những thương tích và dấu vết làm cho sạch điều ác, Và roi vọt thấm vào nơi kín đáo của lòng.

21 Lòng của vua ở trong tay Đức Giê-hô-va khác nào dòng nước chảy; Ngài làm nghiêng lệch nó bề nào tùy ý Ngài muốn. **2**Các đường lối của loài người đều chánh đáng theo mắt họ; Song Đức Giê-hô-va cân nhắc cái lòng. **3**Làm theo sự công bình và ngay thẳng được đẹp lòng Đức Giê-hô-va hơn của tế lễ. **4**Mặt tự cao, lòng kiêu ngạo, Và ngọn đèn của kẻ ác, đều là tội lỗi. **5**Các ý tưởng của người cần mẫn dẫn đến sự dư dật; Còn những kẻ khờ dại chỉ chạy đến điều thiếu thốn. **6**Tài vật nhờ dùng lưới dổi gạt mà được, Ấy là một điều hư không mau hết của kẻ tìm sự chết. **7**Sự cường bạo của kẻ ác sẽ đưa chúng nó đi; Vì chúng nó không khứng làm điều ngay thẳng. **8**Con đường của kẻ gánh tội là quanh quẹo; Còn công việc kẻ trong sạch vốn ngay thẳng. **9**Thà ở nơi xô nóc nhà, Hơn là ở chung nhà với một người đòn bả hay tranh cạnh. **10**Lòng kẻ dữ ao ước điều ác; Kẻ lân cận nó không được ơn trước mặt nó. **11**Khi kẻ nhạo báng bị phạt, người ngu dại bèn trở nên khôn ngoan; Khi khuyên dạy người khôn ngoan, người nhận lãnh sự tri thức. **12**Có một Đấng công bình xem xét kỹ càng nhà kẻ ác; Đấng ấy xô những kẻ ác vào tai họa. **13**Ái bùng tai không khứng nghe tiếng kêu la của người nghèo khổ, Người đó cũng sẽ kêu la mà sẽ chẳng có ai đáp lại. **14**Cửa lễ dâng kín nhiệm người con thanh nộ; Cửa hối lộ đút vào lòng làm ngắt cơn giận dữ tợn. **15**Làm điều ngay thẳng, ấy là một việc vui vẻ cho người công bình; Nhưng gây bại hoại cho kẻ lảm giạn ác. **16**Người làm lạc xa đường khôn sáng sẽ ở với hội kẻ chết. **17**Ai ham sự vui chơi ắt sẽ nghèo khổ; Còn ai ưa rượu với dầu sẽ chẳng hề làm giàu. **18**Kẻ ác là một giá chuộc người công bình; Và kẻ dổi gạt thể chỗ cho người ngay thẳng. **19**Thà ở nơi vắng vẻ, Hơn là ở với một người đòn bả hay tranh cạnh và nóng giận. **20**Có báu vật và dầu trong nhà người khôn ngoan; Nhưng kẻ ngu muội nuốt nó đi. **21**Người nào tìm cầu sự công bình và sự nhơn từ sẽ tìm được sự sống, sự công bình, và tôn trọng. **22**Người khôn ngoan leo lên thành đồng sí, Đánh hạ sức lực mà nó nương mình. **23**Ai giữ lấy miệng và lưỡi mình Giữ linh hồn mình khỏi hoạn nạn. **24**Nhạo báng, ấy là tên của người kiêu căng cao cách; Nó cư xử cách xấu xược theo tánh kiêu ngạo của nó. **25**Sự ước ao của kẻ biếng nhác giết chết nó; Bởi vì hay tay nó không khứng làm việc. **26**Có người trót ngày ham hố quá; Nhưng người

Và dâm phụ là một cái hầm hẹp. **28**Nàng đứng rình như một kẻ trộm, Làm cho thêm nhiều kẻ gian tà trong bọn loài người. **29**Ai bị sự hoạn nạn? Ai phải buồn thảm? Ai có sự tranh cạnh? Ai than xiết? Ai bị thương tích vô có? Ai có con mắt đỏ? **30**Tất những kẻ nán trễ bên rượu, Đi nếu thứ rượu pha. **31**Chớ xem ngó rượu khi nó đỏ hồng, Lúc nó chiếu sao trong ly, Và tuôn chảy dễ dàng; **32**Rốt lại, nó cần như rắn, Chít như rắn lục; **33**Hai mắt con sẽ nhìn người dâm phụ, Và lòng con sẽ nói điều gian tà; **34**Thật, con sẽ như người nằm giữa đáy biển, Khác nào kẻ nằm trên chót cột buồm vậy. **35**Con sẽ nói rằng: Người ta đập tôi, nhưng tôi không đau; Người ta đánh tôi, song tôi không nghe biết: Khi tôi tỉnh dậy, tôi sẽ trở lại tìm uống nó nữa.

24 Chớ gan ghét kẻ làm ác. Đùng ước ao ở cùng chúng nó. **2**Vì lòng chúng nó toan điều hủy phá, Và môi họ nói ra sự tổn hại. **3**Nhờ sự khôn ngoan, cửa nhà được xây cất nên, Và được vững vàng bởi sự thông sáng; **4**Nhờ sự tri thức, các phòng vì đều được đầy đủ Các thứ tài vật quý báu đẹp đẽ. **5**Người khôn ngoan có sức mạnh, Và người tri thức gia thêm năng lực. **6**Vì con phải nhờ mưu khôn mà đánh giặc; Đầu có nhiều mưu sĩ thìặng toàn thắng. **7**Sự khôn ngoan lấy làm cao xa quá cho kẻ ngu dại; Nó không mở miệng ra nơi cửa thành. **8**Kẻ nào toan làm điều ác, Người ta sẽ gọi hắn là kẻ gian giảo. **9**Từ tưởng ngu dại là tội lỗi; Kẻ nhạo báng lấy làm gớm ghiếc cho loài người. **10**Nếu con ngã lòng trong ngày hoạn nạn, Thì sức lực con nhỏ mọn thay. **11**Hãy giải cứu kẻ bị đọa đến sự chết, Và chớ chối rỗi cho người đi xiêu dạt tới chốn hình khổ. **12**Nếu con nói: Chúng tôi chẳng biết gì đến; Thì Đấng mà cân nhắc lòng người ta, há chẳng xem xét điều ấy sao? Và Đấng gìn giữ linh hồn con, há không biết đến ư? Chớ thì Ngài chẳng báo cho mỗi người tùy theo công việc họ làm sao? **13**Hỡi con, hãy ăn mật, vì nó ngon lành; Tàng ong lấy làm ngọt ngào cho ổ gà con. **14**Con sẽ biết sự khôn ngoan nơi linh hồn con cũng như vậy; Nếu con đã tìm được sự khôn ngoan, ắt sẽ có phần thưởng, Và sự trông đợi của con sẽ chẳng phải thành luống công. **15**Hỡi kẻ ác, chớ rình rập nhà người công bình; Đùng phá tan chỗ nghỉ ngơi của người. **16**Vì người công bình dầu sa ngã bảy lần, cũng chỗi dậy; Còn kẻ hung ác bị tai vạ đánh đổ. **17**Khi kẻ thù nghịch con sa ngã, chớ vui mừng; Lúc nó bị đánh đổ, lòng con đừng hớn hở; **18**Kéo E đờ Giê-hô-va thấy điều đó, mà chẳng đẹp lòng, Bèn cất con thanh nộ Ngài khỏi nó chẳng. **19**Chớ nổi giận vì có kẻ làm ác, Cũng đừng gan ghét những người hung dữ; **20**Vì kẻ làm gian ác sẽ không được thiện báo, Và

yo iyang ye-in은 좁은 함정이라 **28**그는 강도같이 애복하며 인간에 꾀사한 자가 많아지게 하느니라 **29**재앙이 누가 있느노 근심이 누가 있느노 분쟁이 누가 있느노 원망이 누가 있느노 까닭 없는 창상이 누가 있느노 붉은 눈이 누가 있느노 **30**술에 잠긴 자에게 있고 혼합한 술을 구하려 다니는 자에게 있느니라 **31**포도주는 붓고 잔에서 번쩍이며 순하게 내려가니 너는 그것을 보지도 말지어다 **32**이것이 마침내 뱀같이 이물 것이요 독사같이 쏠 것이며 **33**또 네 눈에 있는 괴이한 것이 보일 것이요 네 마음은 명령된 것을 발할 것이며 **34**너는 바다 가운데 누운 자 같을 것이요 돛대 위에 누운 자 같을 것이며 **35**네가 스스로 말하기를 사람이 나를 때려도 나는 아프지 아니하고 나를 상하게 하여도 내게 감각이 없도다 내가 언제나 깰까 다시 술을 찾겠다 하리라

24 너는 악인의 형통을 부러워하지 말며 **2**그와 함께 있기도 원하지 말지어다 **2**그들의 마음은 강포를 품고 그 입술은 잔해를 말함이라 **3**집은 지체로 말미암아 건축되도 명철로 말미암아 견고히 되며 **4**또 방들은 지식으로 말미암아 각종 귀하고 아름다운 보배로 채우게 되느니라 **5**지혜 있는 자는 강하고 지식 있는 자는 힘을 더하나니 **6**너는 모략으로 싸우라 승리는 모사가 많음에 있느니라 **7**지혜는 너무 높아서 미련한 자의 미치지 못할 것이므로 그는 성문에서 입을 열지 못하느니라 **8**악을 행하기를 피하는 자를 일컬어 사탄한 자라 하느니라 **9**미련한 자의 생각은 죄요 거만한 자는 사람의 마음을 받느니라 **10**네가 만일 환난날에 낙담 하면 네 험의 미약함을 보이나니 **11**너는 사망으로 끌려가는 자를 건져 주며 살육을 당하게 된 자를 구원하지 아니치 말라 **12**네가 말하기를 나는 그것을 알지 못하였노라 할지라도 마음을 저울질하시는 이가 어찌 통찰하지 못하겠으며 네 영혼을 지키시는 이가 어찌 알지 못하시겠느냐 그가 각 사람의 행위대로 보응하시리라 **13**네 아들이 꿀을 먹으라 이것이 좋으리라 송이꿀을 먹으라 이것이 네 입에 다니라 **14**지혜가 네 영혼에게 이와 같은 줄을 알라 이것을 얻으면 정녕히 네 장래가 있겠고 네 소망이 끊어지지 아니하리라 **15**악한 자의 의인의 집을 엿보지 말며 그 쉬는 처소를 헐지 말지니라 **16**대저 의인은 일곱 번 넘어질지라도 다시 일어나려니와 악인은 재앙으로 인하여 엎드러지느니라 **17**네 원수가 넘어질 때에 즐거워하지 말며 그가 엎드러질 때에 마음에 기뻐하지 말라 **18**여호와께서 이것을 보시고 기뻐하시니 하사 그 진노를 그에게서 옮기실까 두려우니라 **19**너는 행악자의 득의함을 인하여 분을 품지 말며 악인의 형통을 부러워하지 말라 **20**대저 행악자는

장래가 없겠고 악인의 등불은 꺼지리라 **21**내 이들이 여호와와 왕을 경외하고 반역자로 더 붙어 사귀지 말라 **22**대저 그들의 재앙은 속히 임하리니 이 두 자의 멸망을 누가 알라 **23**이것도 지혜로운 자의 말씀이라재판할 때에 낮을 보아 주는 것이 옳지 못하니라 **24**무릇악인더러 옳다 하는 자는 백성에게 저주를 받을 것이요 국민에게 미움을 받으려니와 **25**오직 그를 견책하는 자는 기쁨을 얻을 것이요 또 좋은 복을 받으리라 **26**적당한 말로 대답함은 입맞춤과 같으니라 **27**네 일을 밖에서 다스리며 밭에서 예비하고 그 후에 네 집을 세울지니라 **28**너는 까닭 없이 네 이웃을 처서 증인이 되지 말며 네 입술로 속이지 말지니라 **29**너는 그가 내게 행함같이 나도 그에게 행하여 그 행한 대로 갚겠다 말하지 말지니라 **30**내가 증왕에 게으른 자의 발과 지혜 없는 자의 포도원을 지나며 본즉 **31**가시덤불이 퍼졌으며 거친 풀이 지면에 덮였고 돌덩이 무너졌기로 **32**내가 보고 생각이 깊었고 내가 보고 혼계를 받았었노라 **33**내가 좀더 자자, 좀더 줄자, 손을 모으고 좀더 놀자 하니 네 빈궁이 강도같이 오며 **34**네 끈뵤이 군사같이 이르리라

솔로몬의 잠언

25 이것도 솔로몬의 잠언이요 유다 왕 히스기야의 신하들의 편집한 것이니라

2일을 숨기는 것은 하나님의 영화요 일을 살피는 것은 왕의 영화니라 **3**하늘의 높음과 땅의 깊음같이 왕의 마음은 헤아릴 수 없느니라 **4**우에서 찌꺼기를 제하라 그리하면 잡색의 쓸 만한 그릇이 나올 것이요 **5**왕 앞에서 악한 자를 제하라 그리하면 그 위가 의로 말미암아 견고히 서리라 **6**왕 앞에서 스스로 높이는 사람이 너더러 이리로 올라오라 하는 것이 네 눈에 보이는 귀인 앞에서 저러로 내려가라 하는 것보다 나음이나라 **8**너는 급거히 나가서 다투지 말라 마침내 네가 이웃에게 욕을 보게 될 때에 네가 어찌할 줄을 알지 못할까 두려우니라 **9**너는 이웃과 다투거든 분론만 하고 남의 은밀한 일을 누설 하지 말라 **10**듣는 자가 너를 꾸짖을 터이요 또 속국이 네게서 떠나지 아니할까 두려우니라 **11**경우에 합당한 말은 아로새긴 은쟁반에 금사과니라 **12**슬기로운 자의 책망은 청중하는 귀에 금고리와 정금 장식이나라 **13**충성된 사자는 그를 보면 이에게 마치 추수하는 날에 얼음 냉수 같아서 능히 그 주인의 마음을 시원케 하느니라 **14**산물한다고 거짓 자랑하는 자는 비없는 구름과 바람 같으니라 **15**오래 참으면 관

덴 kẻ hung dữ sẽ tắt đi. **21**Hỡi con, hãy kính sợ Đức Giê-hô-va và tôn kính vua; Chớ hội hiệp cùng kẻ phản nghịch; **22**Vì sự tai họa của chúng này đến thành linh; Và ai biết sự phá hại của người này đến người kia?

23Những ngôn ngữ này cũng do kẻ khôn ngoan mà đến: Trong việc xét đoán tư vị người, ấy chẳng phải tốt lành. **24**Kẻ nào nói với kẻ ác rằng: Người là công bình, Sẽ bị dân tộc rủa sả, và các nước lấy làm gớm ghiếc mình; **25**Còn người nào quở trách kẻ ác ắt sẽ được đẹp lòng, Và sự phước lành sẽ giáng trên họ. **26**Ai đáp lời chánh đáng, Tất như hôn nơi môi miệng vậy. **27**Hãy sửa sang công việc ở ngoài cửa con, Và sắm sẵn tại trong ruộng con; Rồi sau hãy cất nhà của con. **28**Chớ làm chứng vô cớ nghịch kẻ lân cận mình; Con há muốn lấy môi miệng mình mà phỉnh gạt sao? **29**Chớ nên nói: Tôi sẽ làm cho hắn như hắn đã làm cho tôi; Tôi sẽ báo người tùy công việc của người. **30**Ta có đi ngang qua gần ruộng kẻ biếng nhác, Và gần vườn nho của kẻ ngu muội, **31**Thấy cây tật lê mọc khắp cùng, Gai gộc che khuất mặt đất, Và tường đá của nó đã phá hư rồi **32**Ta nhìn xem, bèn để ý vào đó; Ta thấy và nhận được sự dạy dỗ. **33**Ngủ một chút, chợp mắt một chút, Khoanh tay ngủ một chút, **34**Thì sự nghèo của con sẽ đến như một kẻ đi rạo, Và sự thiếu thốn của con áp tới như một kẻ cầm binh khí.

25 Đây cũng là những châm ngôn của Sa-lô-môn, mà các người của E-xê-chia, vua Giu-đa sao tả. **2**Giấu kín việc nào, ấy là vinh hiển của Đức Chúa Trời; Nhưng dò xét điều nào, ấy là vinh hiển của các vua. **3**Người ta không thể đo biết bề cao của từng trời, Bề sâu của đất, hay là lòng của các vua. **4**Hãy lấy cốc khỏi bạc, Thì thợ bạc liền được một khối dụng; **5**Hãy trừ kẻ ác khỏi trước mặt vua, Thì ngôi người sẽ nhờ công bình được lập bền vững. **6**Chớ phó mình trước mặt vua, Và đừng ngồi tại chỗ của người cao trọng. **7**Vì thà người ta nói cùng con rằng: Hãy lên đây, Hôn là người ta hạ con xuống trước mặt vua chúa, mà mắt con đã thấy. **8**Chớ vội gây ra điều tranh tụng, E rốt cuộc khi kẻ lân cận con đã làm con hổ thẹn, Con sẽ chẳng biết làm chi. **9**Hãy đối lại duyên cớ con với chính kẻ lân cận con, Song chớ tỏ sự kín đáo của kẻ khác; **10**E khi người nghe điều ấy sẽ trách con, Và sự sỉ nhục con không hề bởi hết chẳng. **11**Lời nói phải thì, Khác nào trái bình bát bằng vàng có cần bạc. **12**Người khôn ngoan quở trách lỗi tai hay nghe, Khác nào một cái vòng vàng, một đồ trang sức bằng vàng rỗng vậy. **13**Sứ giả trung tín với người sai đi, Giống như tuyết mất mé trong ngày mùa gặt; Vì người bổ sức linh hồn của chủ mình. **14**Kẻ nào tự khoe khoang giả dối về lễ vật mình, Tợ như có mây có gió, mà không mưa. **15**Hằng chậm nóng giận mới

khuyên được lòng của quan trưởng; Còn lưới mềm dịu bề gây các xương. **16**Nếu con tìm được mật, hãy ăn vờ phải, Kẻo khi ăn no chán, con mửa ra chẳng. **17**Chớ năng bước chon đến nhà kẻ lân cận con, E người chán con, và trở lòng ghét con chẳng. **18**Kẻ nào dối chứng giả dối cho người lân cận mình, Khác nào một cái búa, một cây guom, một mũi tên nhọn. **19**Tin cậy kẻ bất trung trong ngày hoạn nạn, Giống như rặng bẻ gãy bề, tí như chơn treo đi. **20**Ai hát cho lòng buồn thảm như, Khác nào kẻ lột áo mình khi ngày lạnh, Và như giấm đổ trên diêm tiêu vậy. **21**Nếu kẻ thù nghịch con có đói, hãy cho nó ăn; Nếu có khát, hãy cho nó uống; **22**Vì như vậy con chất than cháy đỏ trên đầu nó, Và Đức Giê-hô-va sẽ báo lại cho con. **23**Gió bắc sanh ra mưa; Còn lưới nói hành cách kín đáo gây cho mặt mày giận dữ. **24**Thà ở một góc trên mái nhà, Hơn là ở chung nhà với người đòn bả hay tranh cạnh. **25**Tin Lành ở xứ xa đến, Giống như nước mát mẽ cho người khát khao. **26**Người công bình xiêu tở trước mặt kẻ gian ác, Khác nào một suối nước bị đầy đục, một nguồn nước bị hư. **27**Án mặt nhiều quá lấy làm chẳng tốt; Và cầu kiếm vinh hiển cho mình ấy gây sự tổn hại. **28**Người nào chẳng chế trị lòng mình, Khác nào một cái thành hư nát, không có vách ngăn.

26 Sự vinh hiển không xứng cho kẻ ngu muội, Như tuyết trong mùa hạ, như mưa trong mùa gặt. **2**Như chim sẽ bay đi đây đó, như con én liệng đi, Lờn rủa sả vô cơ cũng vậy, nó chẳng hề xây đến. **3**Roi nện dùng cho ngựa, hàm thiết để cho lừa, Còn roi vọt dành cho lưng kẻ ngu muội. **4**Chớ đáp với kẻ ngu si tùy sự ngu dại nó, E con giống như nó chẳng. **5**Hãy đáp với kẻ ngu si tùy sự ngu dại nó, Kẻo nó khôn ngoan theo mắt nó chẳng. **6**Kẻ nào cậy kẻ ngu muội đem báo tin, Chặt chơn mình, và uống lấy sự tổn hại. **7**Óng chơn người què đờng đưa vô đưng; Câu châm ngôn trong miệng kẻ ngu dại cũng vậy. **8**Tôn trọng kẻ ngu muội, Giống như bỏ cục ngọc vào trong đồng đá. **9**Câu châm ngôn ở nơi miệng kẻ ngu muội, Khác nào một cái gai đâm vào tay người say rượu. **10**Ai giống người ngu muội và kẻ khách đi qua đường, Giống như một lính xạ tên lèm thương mọi người. **11**Kẻ ngu muội làm lại việc ngu dại mình, Khác nào con chó đã mửa ra, rồi liếm lại. **12**Con có thấy người nào khôn ngoan theo mắt nó chẳng? Còn có sự trông cậy cho kẻ ngu muội hơn là cho nó. **13**Kẻ biếng nhác nói: Có con sự từ ngoài đường; Một con sự ở trong đường phố. **14**Kẻ biếng nhác lờn trở trên giường mình, Khác nào cửa xây trên bản lề nó. **15**Kẻ biếng nhác thò tay mình vào trong đĩa, Lấy làm một nhọc mà đem nó lên miệng. **16**Kẻ biếng nhác tự nghĩ mình khôn

uốn, Nguyên lời nói của ông ấy chẳng được nghe. **17**Con có thấy người nào khôn ngoan theo mắt nó chẳng? Còn có sự trông cậy cho kẻ ngu muội hơn là cho nó. **18**Kẻ biếng nhác thò tay mình vào trong đĩa, Lấy làm một nhọc mà đem nó lên miệng. **19**Kẻ biếng nhác tự nghĩ mình khôn

26 Nguyên lời nói của ông ấy chẳng được nghe. **17**Con có thấy người nào khôn ngoan theo mắt nó chẳng? Còn có sự trông cậy cho kẻ ngu muội hơn là cho nó. **18**Kẻ biếng nhác thò tay mình vào trong đĩa, Lấy làm một nhọc mà đem nó lên miệng. **19**Kẻ biếng nhác tự nghĩ mình khôn

zaki gi zhe hup ke ye gi nni ra **17** gil ro zi na da ga za gi ye ge sang wan gal ne dum ge gan shp ha ze ze ge kui ze jap ze ja wa gal o ni ra **18** hwe bot ul den ji me sal ul soa se sa ram ze juo je mi jin sa ram i ot na **19** za gi i ot ul soe u ko mal ha gi ke nae gi hui bong ha yot no ra ha ze ja do geu ri ha ni ra **20** na mu ga da ha ri eon bul i kee gi go mal jang i ga eo e ji me da dum i swi nni ra **21** sut bul wae sut ul de ha ze joo ga ta ze bul e na mu ze de ha ze ge gal i da dum ze joe ha ze ze sa bi bul i ot ki nni ra **22** na gi mal ha gi ke ze joe ha ze ze bi sik wa gal a se baet suk gi un te ro nae ri ga se ni ra **23** eu yun han im sul e yak han ma eum e nat e un ul im jin to gi ni ra **24** gam jeong i tin ze im sul ro ze mu gi o soe ze ke uul e pon na **25** go mal i joe ul zi ra do mi jin mal get eon ge na mu e im lop ga zi ga jeun han ge i i eum i ra **26** ke uul ro ge gam jeong ge gam sul zi ra do ge yak i hui jeun a ye de ri na ni ra **27** ham jeong e pa ze ze ge ge ge mal jang ge i yo dol ul kul ri ze ze do ri e ge ge ge ge i chi ri ra **28** ge gi mal ha ze ze ze za gi ge ge ha ri ze mi ri ha go i a chup jeol gal o ni ra **29** mal e pa mang ul o ki nni ra

27 너는 내일 일을 자랑하지 말라 하루 동안에 무슨 일이 날는지 네가 알 수 없음이니라 **2**타인으로 너를 칭찬하게 하고 네 입으로는 말며 외국인으로 너를 칭찬하게 하고 네 입술로는 말지니라 **3**모든 무겁고 무로매 도 가솔라 아니하거니와 미련한 자의 분노는 이 돌보다 무거우니라 **4**분은 잔인하고 노는 창수 같거니와 투기 앞어야 누가 서리요 **5**면책은 충성은 사랑보다 나오니라 **6**친구의 통책은 충성에서 말미암은 것이나 원수의 자주 입 맞출은 거짓에서 난 것이니라 **7**배부른 자는 꿀이라도 싫어하고 주린 자에게는 쓴 것이라도 다니라 **8**분향을 떠나 유리하는 사람은 보급자리를 떠나 떠도는 새와 같으니라 **9**기름과 향이 사람의 마음을 즐겁게 하나니 친구의 충성된 권고기와 이와 같이 아름다우니라 **10**네 친구와 네 아버의 친구를 버리지 말며 네 환난날에 형제의 집에 들어가지 말지어다가 가까운 이웃이 먼 형제보다 나오니라 **11**내 아들이 지혜를 얻고 내 마음을 기쁘게 할라 그리하면 나를 비방하는 자에게 내가 대답할 수 있겠노 **12**비방기로운 자는 재앙을 자면 술을 피하여도 어리석은 자들은 나아가다가 해를 받느니라 **13**타인을 위하여 보증이 된 자의 옷을 취하라 외인들의 보증이 된 자는 그 몸을 불모 잡힐지니라 **14**이른 아침에 콘소리로 그 이웃을 축복하면 도리어 저주같이 여기게 되리라 **15**다투는 부러는 비 오는 날에 이여 떨어지는 물방울이라 **16**그를 제어하기가 바람을 제어하는 것 같고 오른손으로 기름을 움키는 것 같으니라 **17**철이 철을 날카롭게 하는 것같이

ngwan hon bay nguoi dap lai cach co ly. **17**Ke nao di qua duong ma noi gian ve cuoc cai lay khong can den minh, Khac nao ke nam con cho noi vanh tai. **18**Nguyen nao phinh gat ke lan can minh, Roi noi rang: Toi choi ma! **19**Khac nao ke dien cuong nem than lua, Cay ten, va suy chet. **20**Lua tat tai thieu cui; Khi chng co ai theo leo cuoc tranh cạnh ben nguoi. **21**Than chum cho than do, va cui de chum lua; Ngươi hay tranh cạnh sự nóng cái cõ cũng vậy. **22**Lờn thề leo giống như vật thực ngon, Vào thấu đến tận gan ruột. **23**Môi miệng sốt sắng và lòng độc ác, Khác nào bình gốm bọc vàng bạc pha. **24**Kẻ nào ghen ghét, dùng môi miệng nói giả dối, Nhưng trong lòng nó nuôi sự gian lận; **25**Khi nó nói ngọt nhạt, thì chớ tin; Vì trong lòng nó có bầy sự gớm ghiếc. **26**Đầu sự ghen ghét ẩn giấu trong tuồng giả bộ, Sự gian ác nó sẽ bị lộ ra nơi hội chúng. **27**Ai đào hầm sẽ té xuống đó; Kẻ nào lăn đá, đá sẽ trở đè lại nó. **28**Lưới giả dối ghét những kẻ nó đã chà nát; Và miệng dua nịnh gây điều bại hoại.

27 Chớ khoe khoang về ngày mai; Vì con chẳng biết ngày mai sẽ sanh ra điều gì. **2**Hãy để cho kẻ khác khen ngợi con, miệng con chẳng nên làm; Để cho một người ngoài tán mỹ con, môi con đừng làm. **3**Đá thì nặng, cát cũng nặng; Nhưng con tức giận của kẻ ngu dại còn nặng hơn cả hai. **4**Sự căm giận con vẫn hung dữ, và con giận như nước tràn ra; Nhưng ai đứng nổi trước sự ghen ghét? **5**Một lời quở trách tỏ tường hơn là thương yêu giấu kín. **6**Bạn hữu làm cho thương tích, ấy bởi lòng thành tín; Còn sự hôn hít của kẻ ghen ghét lấy làm giả nguy. **7**Kẻ no nề gây đập tảng mặt dưới chơn mình; Song điều gì đáng cũng lấy làm một cho kẻ đói khát. **8**Kẻ lưu lạc xa cách nơi ở của mình, Giống như chim bay đây đó khỏi ổ nó vậy. **9**Đầu và thuốc thơm làm khoan khoái linh hồn; Lời khuyên do lòng bạn hữu ra cũng êm dịu đường ấy. **10**Chớ lia bạn bạn mình, hay là bạn của cha mình; Trong ngày hoạn nạn chớ đi đến nhà anh em mình: Một người xóm giếng gần còn hơn anh em xa. **11**Hỡi con, khá khôn ngoan, và làm vui lòng cha, Để cha có thể đáp lại kinh kể nào si nhục cha. **12**Người khôn khéo thấy trước sự tai hại, bèn lo ẩn nấp mình; Còn kẻ ngu muội cứ đi qua, và phải mang lấy tai vạ. **13**Hãy lấy áo của người, vì người đã bảo lãnh cho kẻ lạ; Khá buộc người một cửa cầm, vì người đã đáp thế cho người đâm phụ. **14**Kẻ nào chối dậy sớm chúc phúc lớn tiếng cho bạn hữu mình, Người ta sẽ kể điều đó là sự rủa sả. **15**Một mặt cười xiết luôn luôn trong ngày mưa lớn, Và một người đòn bả hay tranh cạnh, cả hai đều y như nhau. **16**Ai muốn ngăn giữ nắng, khác nào ngăn giữ gió, Và như tay hữu cầm lấy đầu vậy. **17**Sắt mài nhọn sắt. Cũng

vậy người bổ dưỡng diện mạo bạn hữu mình. **18** Ai sẵn sóc cây vắ, sẽ ăn trái nó; Và kẻ nào hầu chủ mình ắt được tôn trọng. **19** Mặt dọi mặt trong nước thế nào, Lòng người đối với người cũng thế ấy. **20** Con mặt lười người chẳng hề chán, Cũng như âm phủ và vực sâu không hề đầy vậy. **21** Lò thử bạc, dốt thử vàng; Còn sự khen ngợi thử loài người. **22** Dầu con dùng chầy giã mà giã kẻ ngu dại trong cối Chung lộn với gạo, Thì sự điên dại nó cũng không lia khỏi nó.

23 Hãy rán biết cảnh trạng bày chiên con, Và lo sẵn sóc các đoàn bò của con; **24** Vì sự giàu có không lưu tồn mãi mãi, Và mũ triều thiên há còn đến đời đời sao? **25** Cỏ khô đã mất đi, cỏ non bèn mọc ra, Và người ta thảo nhập rau cỏ núi. **26** Lòng chiên con dùng làm áo xống cho con, Giá dẻ đục dùng mua đồng ruộng. **27** Sữa dê có đủ làm đồ ăn cho con, Cho người nhà con, và đặng nuôi lấy các con đòi của con.

28 Kẻ ác chạy trốn đâu không ai đuổi theo; Nhưng người công bình mãnh đồng như một sự tử. **2** Tại vì xử phạm tội ác nên có vua chúa nhiều; Nhưng nhờ người thông sáng có trí hiểu biết, Sự vững vàng của nước sẽ con lâu dài. **3** Người nghèo hiếp kẻ khó khăn, Khác nào trận mưa quét sạch thực vật. **4** Kẻ bỏ luật pháp ngợi khen kẻ ác; Còn người giữ luật pháp chiến đấu cùng công nó. **5** Kẻ buông mình vào sự ác chẳng hiểu sự đúng; Nhưng ai tìm cầu Đức Giê-hô-va hiểu biết mọi sự. **6** Thà người nghèo khổ ăn ở cách thanh liêm, Còn hơn là kẻ giàu có theo đường tà vậy. **7** Ai giữ luật pháp là con trai khôn ngoan; Còn ai kết bạn với kẻ hoang đàng làm hổ người cho cha mình. **8** Kẻ nào nhờ lời và sự ăn lời quả phép mà làm cho của cải mình thêm lên, Tất chứa để dành của ấy cho người có lòng thương xót kẻ nghèo khổ. **9** Người nào xây tai không khứng nghe luật pháp, Lời cầu nguyện người ấy cũng là một sự gớm ghiếc. **10** Kẻ nào làm cho người ngay thẳng làm lạc trong đường xấu xa, Chánh kẻ đó sẽ sa vào hố của mình đã đào; Nhưng người trọn vẹn được hưởng phần phước lành. **11** Người giàu tự nghĩ mình là khôn ngoan; Nhưng kẻ nghèo có sự thông sáng dò xét người. **12** Khi người công bình thẳng hơn, thì có sự vinh hiển lớn; Còn lúc kẻ gian ác dấy lên, thì người ta đều đi ẩn trốn. **13** Người nào giấu tội lỗi mình sẽ không được may mắn; Nhưng ai xưng nó ra và lìa bỏ nó sẽ được thương xót. **14** Người nào hằng kính sợ luôn luôn lấy làm có phước thay; Còn ai cứng lòng mình sẽ sa vào tai nạn. **15** Một vua gian ác cai trị dân nghèo khổ, Khác nào sự tử gầm hét, và gấu đuổi theo mồi. **16** Quan trường thiếu trí hiểu cũng hà hiếp người ta nhiều; Nhưng người ghét sự hà tiện sẽ được trường thọ. **17** Kẻ mắc tội đồ huyết của người nào sẽ trốn đến mồ mã; chớ có ai ngăn cản nó! **18** Ai ăn ở cách ngay thẳng sẽ được cứu rỗi; Còn ai

sử dụng người bạn của mình để làm hại người khác. **18** Mưu họa và mưu hại người khác là những việc đáng ghét. **19** Mưu họa và mưu hại người khác là những việc đáng ghét. **20** Mưu họa và mưu hại người khác là những việc đáng ghét. **21** Mưu họa và mưu hại người khác là những việc đáng ghét. **22** Mưu họa và mưu hại người khác là những việc đáng ghét. **23** Mưu họa và mưu hại người khác là những việc đáng ghét. **24** Mưu họa và mưu hại người khác là những việc đáng ghét. **25** Mưu họa và mưu hại người khác là những việc đáng ghét. **26** Mưu họa và mưu hại người khác là những việc đáng ghét. **27** Mưu họa và mưu hại người khác là những việc đáng ghét. **28** Mưu họa và mưu hại người khác là những việc đáng ghét.

23 Ne ánh nắng hình ảnh của sự sống, và lo sẵn sóc các đoàn bò của con; **24** Vì sự giàu có không lưu tồn mãi mãi, Và mũ triều thiên há còn đến đời đời sao? **25** Cỏ khô đã mất đi, cỏ non bèn mọc ra, Và người ta thảo nhập rau cỏ núi. **26** Lòng chiên con dùng làm áo xống cho con, Giá dẻ đục dùng mua đồng ruộng. **27** Sữa dê có đủ làm đồ ăn cho con, Cho người nhà con, và đặng nuôi lấy các con đòi của con.

28 Kẻ ác chạy trốn đâu không ai đuổi theo; Nhưng người công bình mãnh đồng như một sự tử. **2** Tại vì xử phạm tội ác nên có vua chúa nhiều; Nhưng nhờ người thông sáng có trí hiểu biết, Sự vững vàng của nước sẽ con lâu dài. **3** Người nghèo hiếp kẻ khó khăn, Khác nào trận mưa quét sạch thực vật. **4** Kẻ bỏ luật pháp ngợi khen kẻ ác; Còn người giữ luật pháp chiến đấu cùng công nó. **5** Kẻ buông mình vào sự ác chẳng hiểu sự đúng; Nhưng ai tìm cầu Đức Giê-hô-va hiểu biết mọi sự. **6** Thà người nghèo khổ ăn ở cách thanh liêm, Còn hơn là kẻ giàu có theo đường tà vậy. **7** Ai giữ luật pháp là con trai khôn ngoan; Còn ai kết bạn với kẻ hoang đàng làm hổ người cho cha mình. **8** Kẻ nào nhờ lời và sự ăn lời quả phép mà làm cho của cải mình thêm lên, Tất chứa để dành của ấy cho người có lòng thương xót kẻ nghèo khổ. **9** Người nào xây tai không khứng nghe luật pháp, Lời cầu nguyện người ấy cũng là một sự gớm ghiếc. **10** Kẻ nào làm cho người ngay thẳng làm lạc trong đường xấu xa, Chánh kẻ đó sẽ sa vào hố của mình đã đào; Nhưng người trọn vẹn được hưởng phần phước lành. **11** Người giàu tự nghĩ mình là khôn ngoan; Nhưng kẻ nghèo có sự thông sáng dò xét người. **12** Khi người công bình thẳng hơn, thì có sự vinh hiển lớn; Còn lúc kẻ gian ác dấy lên, thì người ta đều đi ẩn trốn. **13** Người nào giấu tội lỗi mình sẽ không được may mắn; Nhưng ai xưng nó ra và lìa bỏ nó sẽ được thương xót. **14** Người nào hằng kính sợ luôn luôn lấy làm có phước thay; Còn ai cứng lòng mình sẽ sa vào tai nạn. **15** Một vua gian ác cai trị dân nghèo khổ, Khác nào sự tử gầm hét, và gấu đuổi theo mồi. **16** Quan trường thiếu trí hiểu cũng hà hiếp người ta nhiều; Nhưng người ghét sự hà tiện sẽ được trường thọ. **17** Kẻ mắc tội đồ huyết của người nào sẽ trốn đến mồ mã; chớ có ai ngăn cản nó! **18** Ai ăn ở cách ngay thẳng sẽ được cứu rỗi; Còn ai

đi theo hai lối cách công vậy sẽ sa vào một trong hai lối ấy. **19** Kẻ nào cày ruộng mình sẽ ăn bánh no nê; Còn ai theo kẻ bội bạc sẽ được đầy sự nghèo khổ. **20** Người thành thực sẽ được phước lành nhiều; Còn kẻ nào vội làm cho giàu ắt sẽ chẳng khỏi bị phạt. **21** Tây vị người lấy làm chẳng tốt; Dầu vì một miếng bánh, người cũng phạm tội. **22** Người nào có mắt tham, vội ham kiếm của cải, Chẳng biết rằng sự thiếu thốn sẽ lâm vào mình nó. **23** Ai quở trách người nào, về sau sẽ được ơn Hon là kẻ lấy lưỡi mà đua nịnh. **24** Kẻ nào ăn cắp của cha hay mẹ mình, Và nói rằng: Chẳng phải là phạm tội đâu, Kẻ ấy đồng bạn với kẻ phá phách. **25** Người nào có lòng kiêu ngạo giục sự tranh cạnh; Nhưng kẻ nào tin cậy Đức Giê-hô-va sẽ được no nê. **26** Kẻ nào tin cậy lòng mình là kẻ ngu muội; Còn ai ăn ở cách khôn ngoan sẽ được cứu rỗi. **27** Ai cho người nghèo sẽ không thiếu thốn; Còn ai xây mắt khỏi đi ắt sẽ bị nhiều sự rủa sả. **28** Khi kẻ ác dấy lên, người ta đều ẩn trốn; Nhưng khi chúng nó hư mất đi, người công bình thêm thêm nhiều lên. **29** Người nào bị quở trách thường, lại cứng cổ mình, Sẽ bị bại hoại thành linh, không phương cứu chữa. **2** Khi người công bình thêm nhiều lên, thì dân sự vui mừng; Nhưng khi kẻ ác cai trị, dân sự lại rên siết. **3** Người ưa mến sự khôn ngoan làm cho cha mình được vui vẻ; Còn kẻ kết bạn với người kỳ nữ phá tan của cải mình. **4** Vua nhờ sự công bình mà làm nước mình vững bền; Nhưng ai lãnh của hối lộ hủy hoại nó. **5** Người nào đua nịnh kẻ lân cận mình, Giảng lưỡi trước bước người. **6** Trong tội lỗi của kẻ ác có một cái bẫy, Nhưng người công bình ca hát mừng rở. **7** Người công bình xét cho biết duyên cớ của kẻ nghèo khổ; Còn kẻ ác không có trí hiểu để biết đến. **8** Kẻ nhạo báng châm lửa cho thành thiêu cháy; Nhưng người khôn ngoan làm nguội cơn giận. **9** Nếu người khôn ngoan tranh luận với kẻ ngu muội, Dầu người giận hay cười, cũng chẳng an hòa được. **10** Kẻ làm đổ huyết ghét người trọn vẹn; Nhưng người ngay thẳng bảo tồn mạng sống người. **11** Kẻ ngu muội tỏ ra sự nóng giận mình; Nhưng người khôn ngoan người lấp nó và cầm giữ nó lại. **12** Nếu vua lắng tai nghe lời giả dối, Thì các tội tớ người trở nên gian ác. **13** Kẻ nghèo khổ và người hà hiếp đều gặp nhau; Đức Giê-hô-va làm sáng mắt cho cả hai. **14** Vua nào theo sự chơn thật mà xét đoán kẻ nghèo khổ, Ngồi người sẽ được vững bền đời đời. **15** Roi vọt và sự quở trách làm cho sự khôn ngoan; Còn con thú phóng tính làm mất cớ cho mẹ mình. **16** Khi kẻ ác thêm, thì tội lỗi cũng thêm; Nhưng người công bình sẽ thấy sự sa ngã chúng nó, **17** Hãy sửa phạt con người, thì nó sẽ ban sự an tịnh cho người, Và làm cho linh hồn người được khoái lạc. **18** Đầu thiếu sự mặc thị, dân sự bèn

đi theo hai lối cách công vậy sẽ sa vào một trong hai lối ấy. **19** Kẻ nào cày ruộng mình sẽ ăn bánh no nê; Còn ai theo kẻ bội bạc sẽ được đầy sự nghèo khổ. **20** Người thành thực sẽ được phước lành nhiều; Còn kẻ nào vội làm cho giàu ắt sẽ chẳng khỏi bị phạt. **21** Tây vị người lấy làm chẳng tốt; Dầu vì một miếng bánh, người cũng phạm tội. **22** Người nào có mắt tham, vội ham kiếm của cải, Chẳng biết rằng sự thiếu thốn sẽ lâm vào mình nó. **23** Ai quở trách người nào, về sau sẽ được ơn Hon là kẻ lấy lưỡi mà đua nịnh. **24** Kẻ nào ăn cắp của cha hay mẹ mình, Và nói rằng: Chẳng phải là phạm tội đâu, Kẻ ấy đồng bạn với kẻ phá phách. **25** Người nào có lòng kiêu ngạo giục sự tranh cạnh; Nhưng kẻ nào tin cậy Đức Giê-hô-va sẽ được no nê. **26** Kẻ nào tin cậy lòng mình là kẻ ngu muội; Còn ai ăn ở cách khôn ngoan sẽ được cứu rỗi. **27** Ai cho người nghèo sẽ không thiếu thốn; Còn ai xây mắt khỏi đi ắt sẽ bị nhiều sự rủa sả. **28** Khi kẻ ác dấy lên, người ta đều ẩn trốn; Nhưng khi chúng nó hư mất đi, người công bình thêm thêm nhiều lên. **29** Người nào bị quở trách thường, lại cứng cổ mình, Sẽ bị bại hoại thành linh, không phương cứu chữa. **2** Khi người công bình thêm nhiều lên, thì dân sự vui mừng; Nhưng khi kẻ ác cai trị, dân sự lại rên siết. **3** Người ưa mến sự khôn ngoan làm cho cha mình được vui vẻ; Còn kẻ kết bạn với người kỳ nữ phá tan của cải mình. **4** Vua nhờ sự công bình mà làm nước mình vững bền; Nhưng ai lãnh của hối lộ hủy hoại nó. **5** Người nào đua nịnh kẻ lân cận mình, Giảng lưỡi trước bước người. **6** Trong tội lỗi của kẻ ác có một cái bẫy, Nhưng người công bình ca hát mừng rở. **7** Người công bình xét cho biết duyên cớ của kẻ nghèo khổ; Còn kẻ ác không có trí hiểu để biết đến. **8** Kẻ nhạo báng châm lửa cho thành thiêu cháy; Nhưng người khôn ngoan làm nguội cơn giận. **9** Nếu người khôn ngoan tranh luận với kẻ ngu muội, Dầu người giận hay cười, cũng chẳng an hòa được. **10** Kẻ làm đổ huyết ghét người trọn vẹn; Nhưng người ngay thẳng bảo tồn mạng sống người. **11** Kẻ ngu muội tỏ ra sự nóng giận mình; Nhưng người khôn ngoan người lấp nó và cầm giữ nó lại. **12** Nếu vua lắng tai nghe lời giả dối, Thì các tội tớ người trở nên gian ác. **13** Kẻ nghèo khổ và người hà hiếp đều gặp nhau; Đức Giê-hô-va làm sáng mắt cho cả hai. **14** Vua nào theo sự chơn thật mà xét đoán kẻ nghèo khổ, Ngồi người sẽ được vững bền đời đời. **15** Roi vọt và sự quở trách làm cho sự khôn ngoan; Còn con thú phóng tính làm mất cớ cho mẹ mình. **16** Khi kẻ ác thêm, thì tội lỗi cũng thêm; Nhưng người công bình sẽ thấy sự sa ngã chúng nó, **17** Hãy sửa phạt con người, thì nó sẽ ban sự an tịnh cho người, Và làm cho linh hồn người được khoái lạc. **18** Đầu thiếu sự mặc thị, dân sự bèn

phóng tử; Nhưng ai giữ gìn luật pháp lấy làm có phước thay! **19** Chẳng phải bởi lời nói mà sửa trị kẻ làm tội; Vì dầu nó hiểu biết, nó cũng không vắng theo. **20** Con có thây kẻ hấp tấp trong lời nói mình chẳng? Một kẻ ngu muội còn có sự trong cây hơn hẳn. **21** Người nào dung dưỡng kẻ tội tớ mình từ thuở nhỏ, Ngày sau sẽ thấy nó thành con trai của nhà. **22** Người hay giận gây ra điều tranh cạnh; Và kẻ căm gan phạm tội nhiều thay. **23** Sự kiêu ngạo của người sẽ làm hạ người xuống; Nhưng ai có lòng khiêm nhượng sẽ được tôn vinh. **24** Kẻ nào chia phần với tay ăn trộm ghét linh hồn mình; Nó nghe lời thề, mà không tỏ điều gì ra. **25** Sự sợ loài người giải bày; Nhưng ai nhờ cậy Đức Giê-hô-va được yên ổn vô sự. **26** Nhiều kẻ cầu ơn vua; Song sự lý đoán của người nào do nơi Đức Giê-hô-va mà đến. **27** Kẻ gian tà lấy làm gớm ghiếc cho người công bình; Và người ăn ở ngay thẳng lấy làm gớm ghiếc cho kẻ gian ác.

30 Lời của A-gu-ro; con trai Gia-kê, Châm ngôn mà người ấy nói ra cho Y-thi-ên và U-can.

2 Quả thật ta là ngu muội hơn ai hết, Ta không có thông sáng bằng một người. **3** Ta không học được sự khôn ngoan, Và chẳng có được sự tri thức của Đấng Thánh. **4** Ai đã lên trời, rồi lại xuống? Ai đã góp gió trong lòng tay mình? Ai đã bọc nước trong áo mình? Ai lập các giới hạn của đất? Danh người là chi, và tên con trai người là gì? Nếu người biết, hãy nói đi.

5 Các lời của Đức Chúa Trời đều đã thét luyên: Ngài là cái thuẫn đỡ cho người nương cậy nơi Ngài. **6** Chớ thêm chi vào các lời Ngài. **7** Ngài quở trách người, và người bị cầm lời dối chằng.

7 Tôi có cầu Chúa hai điều; Xin chớ từ chối trước khi tôi thác: **8** Xin dan xa khỏi tôi sự lưỡng gạc và lời dối trá; Chớ cho tôi nghèo khổ, hoặc sự giàu sang; Hãy nuôi tôi đủ vật thực cần dùng. **9** E khi no đủ, tôi từ chối Chúa, Mà rằng: Đức Giê-hô-va là ai? Và lại kéo e tôi bị nghèo khổ, ăn trộm cắp, Và làm ô danh của Đức Chúa Trời tôi chằng.

10 Chớ phao vu kẻ tội tớ cho chủ nó, E nó rửa sả người, và người mắc tội chằng.

11 Có một dòng dõi rửa sả cha mình, Cũng không chúc phước cho mẹ mình. **12** Có một dòng dõi tư tưởng mình thánh sạch, Song chưa được rửa sạch như bốn mình. **13** Có một dòng dõi bộ mặt kiêu hãnh thay, Mí mắt giương cao đường nào! **14** Có một dòng dõi nanh tữ gươm, Hàm răng như dao, Đặng cắn sứt những người khó khăn kẻ đất, Và những kẻ nghèo khổ khỏi loài người.

15 Con đĩa có hai con gái, nói rằng: Hãy cho! hãy cho! Có ba sự chằng hề no đủ, Và bốn điều chằng

없으면 백성이 방자히 행하거나 올법을 지키는 자는 복이 있느니라 **19** 공은 말로만 하던 고치지 아니하니라 이는 그가 알고도 청중치 아니함이니라 **20** 내가 언어에 조금한 사람을 보느냐 그보다 미련한 자에게 오히려 바랄 것이 있느니라 **21** 중을 어렸을 때부터 곱게 양육하면 그가 나중에는 자식인 체하리라 **22** 노하는 자는 다름을 일으키고 분하여 하는 자는 범죄함이 많으니라 **23** 사람이 교만하면 낮아지게 되겠고 마음이 겸손하면 영예를 얻으리라 **24** 도적과 짝하는 자는 자기의 영혼을 미워하는 자라 그는 맹세함을 들어도 직고하지 아니하느니라 **25** 사람을 두려워하면 울무에 걸리게 되거니와 여호와를 의지하는 자는 안전하리라 **26** 주권자에게 은혜를 구하는 자가 많으나 사람의 일의 작정은 여호와께로 말미암느니라 **27** 불의한 자는 의인에게 미움을 받고 정직한 자는 악인에게 미움을 받느니라

아굴의 잠언

30 이 말씀은 야게의 아들 아굴의 잠언이니 그가 이디엘과 우갈에게 이른 것이니라

2 나는 다른 사람에게 비하면 짐승이라 내게는 사람의 총명이 있지 아니하니라 **3** 나는 지혜를 배우지 못하였고 또 거룩하신 자를 아는 지식이 없거니와 **4** 하늘에 올라갔다가 내려온 자가 누구인지, 바람에 그 장중에 모은 자가 누구인지, 물을 옷에 찬 자가 누구인지, 땅의 모든 끝을 정한 자가 누구인지, 그 이름이 무엇인지, 그 이름의 이름이 무엇인지 너는 아느냐

5 하나님의 말씀은 다 순전하며 하나님은 그를 의지하는 자의 방패시니라 **6** 너는 그 말씀에 더하지 말라 그가 너를 책망하시겠고 너는 거짓말하는 자가 될까 두려우니라

7 내가 두 가지 일을 주께 구하였사오니 나의 죽기 전에 주시옵소서 **8** 곧 허탄과 거짓말을 내게서 멀리하옵시며 나로 가난하게도 마음시고 부하게도 마음시고 오직 필요한 양식으로 내게 먹이시옵소서 **9** 후 내가 배ભ로서 하나님을 모른다 여호와와 누구나 할까 하오며 후 내가 가난하여 도착질하고 내 하나님의 이름을 욕되게 할까 두려워함이니이다

10 너는 중을 그 상전에게 뱀방하지 말라 그가 너를 저주하였고 너는 죄책을 당할까 두려우니라

11 아버비를 저주하며 어미를 축복하지 아니하는 무리가 있느니라 **12** 스스로 깨끗한 자로 여기면서 오히려 그 더러운 것을 씻지 아니하는 무리가 있느니라 **13** 눈이 심히 높으며 그 눈꺼풀이 높이 들린 무리가 있느니라 **14** 앓나는 장검 같고 어금 너는 군도 같아서 가난한 자를 땅에서 삼키며 궁핍한 자를 사람 중에서 삼키는 무리가 있느니라

15 자머리에게는 두 딸이 있어 다고 다고 하느니라 죽한 줄을 알지 못하여 죽하다 하지 아니하

는 것 서넛이 있나니 **16** 곧 음부와 아이 배지 못하는 태와 물로 채울 수 없는 땅과 죽하다 하지 아니하는 불이니라

17 아버비를 조롱하며 어미 순종하기를 싫어하는 자의 눈은 골짜기의 까마귀에게 쪼이고 독수리 새끼에게 먹히리라

18 내가 심히 기이히 여기고도 깨닫지 못하는 것 서넛이 있나니 **19** 곧 공중에 날아다니는 독수리의 자취와 반석 위로 거어다니는 뱀의 자취와 바다로 지나다니는 배의 자취와 남자가 여자와 함께 한 자취며 **20** 음녀의 자취도 그러하니라 그가 먹고 그 입을 씻음같이 말하기를 내가 악을 행치 아니하였다 하느니라

21 세상이 진동시키며 세상으로 견딜 수 없게 하는 것 서넛이 있나니 **22** 곧 종이 임금 된 것과 미련한 자가 배부른 것과 **23** 겨뼀을 받는 계집이 시집 간 것과 계집종이 주모를 이은 것이니라

24 땅에 작고도 가장 지혜로운 것 넷이 있나니 **25** 곧 힘이 없는 종류로되 먹을 것을 여름에 예비하는 개미와 **26** 약한 종류로되 집을 바위 사이에 짓는 사반과 **27** 입군이 없으며 다 떼를 지어 나아가는 메뚜기와 **28** 손에 잡힐 만 하여도 왕궁에 있는 도마뱀이니라

29 잘 걸으며 위풍 오가 다니는 것 서넛이 있나니 **30** 곧 짐승 중에 가장 강하여 아무 짐승 앞에서 물러가지지 아니하는 사자와 **31** 사냥 개와 수염소와 및 당할 수 없는 왕이니라

32 만일 내가 미련하여 스스로 높은 체하였거나 후 악한 일을 도모하였거든 네 손으로 입을 막로라 **33** 대저 젖을 저으면 빠져가 되고 코를 비틀면 피가 나는 것같이 노를 격동하면 다름이 남이니라

르무엘왕을 훈계한 잠언

31 르무엘 왕의 말씀한바 곧 그 어머니가 그를 훈계한 잠언이라

2 내 아들이 내가 무엇을 말할까 내 태에서 난 아들이 내가 무엇을 말할까 서원대로 얻은 아들이 내가 무엇을 말할까 **3** 내 힘을 여자들에게 쓰지 말며 왕들을 멸망시키는 일을 행치 말지어다 **4** 르무엘아 포도주를 마시는 것이 왕에게 마땅치 아니하고 왕에게 마땅치 아니하며 독주를 찾는 것이 주권자에게 마땅치 않다 **5** 술을 마시다가 법을 잊어버리고 모든 간곤한 백성에게 공의를 굽게 할까 두려우니라 **6** 독주는 죽게 된 자에게, 포도주는 마음에 근심하는 자에게 줄지어다 **7** 그는 마시고 그 빈궁한 것을 잊어버리겠고 다시 그 고통을 기억치 아니하리라 **8** 너는 뱀어리와 고독한 자의 송사를 위하여 입을 열지니라 **9** 너는 입을 열어 공의로 재판하여 간곤한 자와 궁핍한 자를 선원할지니라

nói rằng: Thôi, đủ! **16** Tức là âm phủ, người đòn bà son sè, Đất không no đủ nước, Và lửa mà chẳng hề nói: Đủ rồi!

17 Con mắt nhạo báng cha mình, Khinh sự vâng lời đối với mẹ mình, Các con quạ của trứng sẽ móc mắt ấy, Và các chim ưng con sẽ ăn nó đi.

18 Có ba việc lấy làm diệu kỳ cho ta, Và bốn điều mà ta chẳng biết được: **19** Là đường chim ưng bay trên trời; Lối con rắn bò trên hòn đá; Lím tàu chạy giữa biển, Và đường người nam giao hợp với người nữ. **20** Tánh nết người kỳ nữ cũng vậy: Nàng ăn, rồi nàng lau miệng, Và nói rằng: Tôi có phạm tội ác đâu.

21 Có ba vật làm cho trái đất rung động, Và bốn điều, nó chẳng chịu nổi được: **22** Là tôi tớ khi được tức vị vua; Kẻ ngu muội khi được no nề đồ ăn; **23** Người đòn bà đáng ghét khi lấy chồng, Và con đòi khi kế nghiệp bà chủ mình.

24 Có bốn vật nhỏ mọc trên trái đất, Song vốn rất khôn ngoan: **25** Con kiến dầu là loại yếu hèn, Lo sắm sẵn vật thực mình trong mùa hạ; **26** Con thỏ rừng đầu là loài không sức lực, Đổng cư sở mình trong hòn đá; **27** Loài cào cào dầu không có vua chúa, Bay ra có từng đám; **28** Con thần lùn mà người ta lấy tay bắt được, Vẫn ở trong đền vua.

29 Có ba vật đẹp đẽ tốt đẹp, Và bốn vật nước bước xem sang trọng: **30** Sự từ, mạnh hơn hết trong các loài vật, Chẳng lui lại trước mặt loài nào cả; **31** Con ngựa hăng thẳng tứ tế, con dê đực, Và vua không ai đối địch được.

32 Nếu người có làm ngu dại mà tự cao kiêu ngạo, Và nếu người có ác tưởng, hãy đặt tay che miệng mình. **33** Vì ép sửa làm ra mở sứt, Và đánh đập lỗ mũi bèn làm cho phun máu; Cũng vậy trên chơn giận sanh ra điều tranh cạnh.

31 Lời của vua Lê-mu-ên, Các châm ngôn mà mẹ người dạy cho người.

2 Hỡi con ta sẽ nói gì? Hỡi con của thai ta, ta phải nói chi? Hỡi con của sự khấn nguyện ta, ta nên nói điều gì với con? **3** Chớ phó sức lực con cho người đòn bà, Đứng ở theo con đường gây cho vua chúa bị bại hoại. **4** Hỡi Lê-mu-ên, chẳng xứng hiệp cho các vua, Chẳng xứng hiệp cho các vua uống rượu, Hay là cho các quan trưởng nói rằng: Vật uống say ở đâu? **5** E chúng uống, quên luật pháp, Và làm hư sự xét đoán của người khốn khổ chằng. **6** Hãy ban vật uống say cho người gần chết, Và rượu cho người có lòng bị cay đắng. **7** Họ hãy uống, và quên nỗi nghèo khổ mình, Chẳng nhớ đến điều cực nhục của mình nữa. **8** Hãy mở miệng mình bình kẻ căm, Và duyên cơ của các người bị đế bỏ. **9** Khá mở miệng con, xét đoán cách công bình, Và phân xử phải nghĩa cho người buồn thảm và nghèo nàn.

10Một người nữ tài đức ai sẽ tìm được? Giá trị nàng trời hơn châu ngọc. **11**Lòng người chồng tin cậy nơi nàng, Người sẽ chẳng thiếu huê lợi. **12**Trọn đời nàng làm cho chồng được ích lợi, Chớ chẳng hề sự tổn hại. **13**Nàng lo tìm lông chiên và gai sợi, Lạc ý lấy tay mình mà làm công việc. **14**Nàng giống như các chiếc tàu buôn bán, Ở từ chỗ xa chở bánh mình về. **15**Nàng thức dậy khi trời còn tối, Phát vật thực cho người nhà mình, Và cất công việc cho các tớ gái mình. **16**Nàng tưởng đến một đồng ruộng, bèn mua nó được; Nhờ hoa lợi của hai tay mình, nàng trồng một vườn nho. **17**Nàng thắt lưng bằng sức lực, Và làm hai cánh tay mình ra mạnh mẽ. **18**Nàng cảm thấy công việc mình được ích lợi; Ban đêm đèn nàng chẳng tắt. **19**Nàng đặt tay vào con quay, Và các ngón tay nàng cầm con cúi. **20**Nàng mở cửa tay ra giúp kẻ khó khăn, Giơ tay mình lên tiếp người nghèo khổ. **21**Nàng không sợ người nhà mình bị giá tuyết, Vì cả nhà đều mặc áo bằng lông chiên đỏ sẫm. **22**Nàng làm lấy những chăn mềm; Áo xống nàng đều bằng vải gai mịn màu đỏ điều. **23**Tại nơi cửa thành chồng nàng được chúng biết, Khi ngồi chung với các trưởng lão của xứ. **24**Nàng chế áo lót và bán nó; Cũng giao đai lưng cho con buôn. **25**Nàng mặc lấy sức lực và oai phong, Và khi tưởng đến buổi sau, bèn vui cười. **26**Nàng mở miệng ra cách khôn ngoan, Phép tắc hơn từ ở nơi lưỡi nàng. **27**Nàng coi sóc đường lối của nhà mình, Không hề ăn bánh của sự biếng nhác. **28**Con cái nàng chối dậy, chúc nàng được phước; Chồng nàng cũng chối dậy, và khen ngợi nàng rằng: **29**Có nhiều người con gái làm lụng cách tài đức, Nhưng nàng trời hơn hết thấy. **30**Duyên là giả dối, sắc lại hư không; Nhưng người nữ nào kính sợ Đức Giê-hô-va sẽ được khen ngợi. **31**Hãy ban cho nàng bông trái của tay nàng; Khá để các công việc nàng ngợi khen nàng tại trong cửa thành.

현숙한 아내

10누가 현숙한 여인을 찾아 얻겠느냐 그 값은 진주보다 더하니라 **11**그런 자의 남편의 마음은 그를 만나니 산업이 필절치 아니하겠으며 **12**그런 자는 살아 있는 동안에 그 남편에게 선을 행하고 악을 행치 아니하느니라 **13**그는 양털과 삼을 구하여 부지런히 손으로 일하며 **14**상고의 배와 같아서 먼 데서 양식을 가져오며 **15**밤이 새기 전에 일어나서 그 집 사람에게 식물을 나눠 주며 여중에게 일을 정하여 맡기며 **16**발을 간푼하여 사며 그 손으로 번 것을 가지고 포도원을 심으며 **17**힘으로 허리를 묶으며 그 팔을 강하게 하며 **18**자기의 무역하는 것이 이로운 줄을 깨닫고 밤에 등불을 끄지 아니하고 **19**손으로 솥뭉치를 들고 손가락으로 기락을 잡으며 **20**그는 간근한 자에게 손을 펴며 궁핍한 자를 위하여 손을 내밀며 **21**그 집 사람들은 다 홍색 옷을 입었으므로 눈이 와도 그는 집 사람을 위하여 두려워하지 아니하며 **22**그는 자기를 위하여 아름다운 방식을 지으며 세마포와 자색 옷을 입으며 **23**그 남편은 그 땅의 장로로 더불어 성문에 앉으며 사람의 이는 바가 되며 **24**그는 베로 옷을 지어 팔며 띠를 만들어 상고에게 맡기며 **25**능력과 존귀로 옷을 삼고 후일을 옷으며 **26**입을 열어 지혜를 베풀며 그 혀로 인애의 법을 말하며 **27**그 집 안일을 보살피고 게을리 얻은 양식을 먹지 아니하니라 **28**그 자식들은 일어나 사례하며 그 남편은 칭찬하기를 **29**덕행 있는 여자가 많으나 그대는 여러 여자보다 뛰어난다 하느니라 **30**고운 것도 거짓되고 아름다운 것도 헛되나 오직 여호와를 경외하는 여자는 칭찬을 받을 것이라 **31**그 손의 열매가 그에게로 돌아갈 것이요 그 행한 일을 인하여 성문에서 칭찬을 받으리라

한국어-베트남어 성경
Kinh thánh Hàn-Việt

HURAM
design . publishing